

T oiseachd soisgeul Iosa Criosda, Mac Dhe.

Air reir `s mar tha e sgrìobhte san fhaidh Isaias: seall, cuiridh mi m` aingeal roimh do ghnui Guth neach ag eigheach san fhasach: Reitichibh slighe an Tighearna, agus dianaihb a ratf Bha Eoin anns an fhasach a baisteadh, `sa searmonachadh baisteadh an aithreachais gu l Agus chaidh duthaich Iudea uile mach ga ionnsuidh, agus muinntir Ierusalem gu leir, is bh Agus bha Eoin air eideadh le fionnadh chamhal, is crios leathair mu mheadhon; agus dh` it Tha fear nas cumhachdaiche na mise tighinn as mo dheigh: neach nach airidh mise air crc Bhaist mise sibh le uisge; ach baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh.

Is thachair, gun tainig Iosa anns na laithean sin bho Nasareth Ghalile; agus bhaisteadh e le `S air ball a direadh as an uisge, chunnaic e neamh fosgailte, `s an Spiorad mar chalman Agus thainig guth bho neamh : Is tusa mo Mhac gaolach, is mor mo thlachd dhiot.

Agus ghrad-ghreas an Spiorad e dhan fhasach.

Agus bha e san fhasach da-fhichead latha, agus da-fhichead oidhche; is bhuaireadh le Sa `S an deigh do dh` Eoin a bhith air a chuir an greim, thainig Iosa do Ghalile, a searmonach `S ag radh: Tha `n t-am air a choimhlionadh, `s tha rioghachd Dhe aig laimh; deanaibh aith `Sa gabhail ri taobh muir Ghalile, chunnaic e Simon, agus Anndra a bhrathair, a cur lion sa Agus thuirt Iosa riutha: Thigibh leanaibh mise, agus ni mi iasgairean dhaoine dhibh. Agus ghrad dh` fhag iad na lin, is lean iad e.

`Sa gabhail as a sin ceum beag air adhart, chunnaic e Seumas mac Shebede agus Eoin a Agus ghairm e iad san uair. `Sa fagail an athar Sebede maille ris an luchd thuarasdail sa b Agus chaidh iad a stigh do Chapharnaum; agus air dha a dhol a stigh gun dail air na laithe: Agus ghabh iad ioghnadh ri theagasg: oir bha e gan teagasg mar neach aig an robh cumh: Agus bha san t-sinagag aca duine anns an robh spiorad neoghlán, is dh` eigh e Ag radh: Ciod an comunn eadar sinn agus thusa, Iosa bho Nasareth? An tainig thu gus ar : Is mhaoith Iosa air, ag radh: Bi samhach, agus gabh a-mach as an duine.

`S an spiorad neoghlán ga reubadh, `s ag eigheach le guth ard, chaidh e mach as.

Agus ghabh iad uile ioghnadh, ionnus gun d` fharraid iad `nam measg fhein, ag radh: De th `Agus sgaoil iomradh air gun dail feadh duthaich Ghalile uile.

`Sa dol a mach air ball as an t-sinagog, thainig iad maille ri Seumas is Eoin gu tigh Shimoir Agus bha mathair-cheile Shimoin `na laidhe ann am fiabhras; agus dh` innis iad dha gun d Agus thainig e, `sa breith air laimh oirre thog e i is ghrad-dh` fhag am fiabhras i, agus fhrea `S nuair thainig am feasgar, `sa chaidh a ghrian fodha, thug iad ga ionnsuidh iadsan uile a `S bha am baile uile air cruinneachadh aig an doras.

Agus leighis e moran, a bha air an leireadh le iomadh gne ghalar, agus thilg e mach morar `S ag eirigh ro-mhoch, `sa dol a mach, chaidh e gu aite fas; is rinn e urnaigh an sin.

Agus lean Simon e, agus iadsan a bha comhla ris.

`S nuair a fhuair iad e, thuirt iad ris: Tha iad uile gad shireadh.

Is thuirt e riutha: rachamaid dha na bailtean sa choimhearsnachd, gus an searmonaich mi

`S bha e teagasg `nan sinagogan, `s feadh Ghalile uile, `sa tilgeadh a-mach dheomhan.

Agus thainig lobhar ga ionnsuidh, a guidhe air; `sa tuiteam air a ghluinean, thuirt e ris: Ma `

`Sa gabhail truais ris, shin Iosa a lamh, `sa beantuinn dha, thuirt e ris : Is aill leam: bi glan.

`S nuair thuirt e so, ghrad-dh` fhag an luibhre e, agus bha e air a ghlanadh.

`S thug e sparradh cruaidh dha, agus leig e air falbh e gun dail;

`S thuirt e ris: Fiach nach innis thu do neach sam bith : ach falbh, fiach thu fhein don ard-sl

Ach air dhasan a dhol a mach, thoisich e ri innse, `s ri sgaoileadh an sgeoil; air chor `s nac

Agus thill e gu Capharnaum an ceann beagan laithean, agus chualas gun robh e aig an tig

Agus chruinnich na h-uimhir, `s nach robh aite aca eadhon timcheall an dorais, is labhair e

Agus thainig iad ga ionnsuidh a toirt leo duine, air an robh am pairilis, air a ghiulan le ceath

`Sa chionns nach b` urrainn dhaibh a chur `na lathair le domhlachd an t-sluaigh, ruisg iad r

`S nuair chunnaic Iosa an creideamh, thuirt e ri fear na crithe: A mhic, tha do pheacannan l

Ach bha cuid de na Sgrìobhaich `nan suidhe an sin, `sa smaoineachadh `nan cridheachan:

Carson a tha e a bruidhinn mar so? tha e labhairt blaisbheum. Co is urrainn peacannan a r

Dh` aithnich Iosa san uair `na spiorad fhein gun robh iad a smaoineachadh so aca fhein, is

Co dhiu is fhasa radh ri fear na crithe: Tha do pheacannan mathte dhut; no radh: Eirich, to

Ach los fios a bhith agaibh gu bheil comas aig Mac an duine peacannan a mhathadh air tal

Tha mi ag radh riut: Eirich, tog do leaba, agus falbh dhachaigh.

Agus ghrad-dh` eirich e: `sa togail a leaba, dh` fhalbh e `nam fianuis uile; air chors gun do
Is chaidh e mach a-rithist gu taobh na mara; agus thainig an sluagh uile ga ionnsuidh, is th
`S nuair a bha e gabhail seachad, chunnaic e Lebhi Mac Alpheuis `na shuidhe an tigh na c
Agus thachair, nuair a bha e `na shuidhe aig biadh `na thigh-san, gun do shuidh moran chi
Agus na Sgriobhaich `s na Phairisich a faicinn gun robh e ag ithe comhla ri cismhaoir agus
Air do losa so a chluinntinn, thuir e riutha: Chan eil feum aig daoine slana air lighich, ach e
Agus bha deisciopuil Eoin `s nam Phairiseach a trasgadh; agus thainig iad, is thuir iad ris:
Is thuir losa riutha: An urrainn clann na bainnse trasgadh, fhad sa bhitheas fear-na-bainns
Ach thig na laithean anns an toirear bhuaitha fear-na-bainnse: agus an sin ni iad traisg ann:
Chan fhuaghail duine sam bith breid de dh` aodach ur air seann eideadh: air-neo bheir am
Agus cha chuir duine sam bith fion ur ann an seann searragan: air-neo sgainidh am fion na
Is thachair a rithist, nuair a bha an Tighearna triall tro achaidhean arbhair air an t-sabaid, g
Is thuir na Phairisich ris: Seall, carson tha iad a dianamh air latha na sabaid ni nach eil ce
Is thuir e riutha: Nach do leugh sibh riamh, ciod a rinn Daibhidh, nuair a bha e feumach `s
Mar a chaidh e stigh do thigh Dhe ri linn Abiathair an t-ard-shagart, agus dh` ith e an t-aran
Is thuir e riutha: Rinneadh an t-sabaid air son an duine, `s chan e an duine air son na sab
Mar sin se Mac an duine Tighearna na sabaid fhein.

Is chaidh e stigh a-rithist dhan t-sinagog, agus bha fear an sin aig an robh lamh sheargte.
Agus bha suil aca air, fiach an dianadh e leigheas air latha sabaid; los cuis dhitidh fhaighin
Agus thuir e ris an duine aig an robh an lamh sheargte: Seas suas sa mhiadhon.
Is thuir e riutha: A bheil e laghail math a dhianamh air na laithean sabaid, no olc? beatha e
`S ag amharc orra mun cuairt le feirg `s le duilichinn air son doille an cridhe, thuir e ris an
`S na Phairisich a dol a mach, ghabh iad comhairle san uair cuide ris na Herodianich na ag
Ach chaidh losa maille ri dheisciopuil a lethtaobh thun na mara; agus lean moran sluaigh e
Agus bho Ierusalem, agus bho Idumea, `S bho thaobh thall Iordain; is iadsan mu thimchioll
Agus thuir e ri dheisciopuil, bata beag a bhith ga fhreasdal as leth an sluaigh, eagal gun d
Oir leighis e moran, air chor `s gun do bhruchd iad ga ionnsuidh gu beantuinn dha, a mhiac
`S nuair a chunnaic na spioraid neoghan e, thuit iad sios air a bhialaobh: agus dheigh iad,
Is tusa Mac Dhe. Is mhaoith e gu fuathasach orra, gun iad ga dhianamh follaiseach.

`Sa dol suas gu beinn, ghairm e h-uige an fheadhainn a b` aill leis fhein; agus thainig iad g;
Agus roghnaich e gum biodh da fhear dhiag maille ris; agus gun cuireadh e a theagasg iad
Is thug e comas dhaibh tinneas an aigheas, agus deomhain a thilgeadh a mach.

Agus thug e Peadar mar ainm air Simon:

Agus Seumas Shebede, agus Eoin, brathair Sheumais, is thug e Boanerges mar ainm orra
Agus Anndra, agus Philip, agus Bartholome, agus Matu, agus Tomas, agus Seumas Alphe
Agus Iudas Iscariot, esan mar an ciadna a bhrath e.

Is thainig iad gu tigh; agus chruinnich an sluagh a rithist, air chor `s nach b urrainn dhaibh t
S nuair a chuala a chairdean so, chaidh iad a bhreith air; oir thuir iad: Gun do ghabh e an
Is thuir na Sgriobhaich, a thainig a nuas a Ierusalem: Tha Beelsebub aige, `s gur ann le pr
`S an deigh an gairm ri cheile, thuir e riutha ann an dubhfhacail: Ciamar is urrainn Satan S
Agus ma bhios rioghachd air a roinn na h-aghaidh fhein, chan urrainn dhan rioghachd sin s
Agus ma bhios tigh air a roinn `na aghaidh fhein, chan urrainn dhan tigh sin seasamh.

`S ma tha Satan air eirigh `na aghaidh fhein, tha e roinnt, `s chan urrainn dha seasamh, a
Chan urrainn do neach sam bith a dhol a stigh do thigh duine laidir, agus airneas a spuillea
Gu firinneach tha mi ag radh ribh, gum mathar do chlann-daoine a h-uile peacadh, agus na
Ach esan a their blaisbheum an aghaidh an Spioraid Naoimh, chan fhaigh e mathanas a cl
Chionn gun robh iad ag radh: Tha spiorad neoghan aige.

Is thainig a mhathair `sa bhraithrean; `s nan seasamh a muigh, chuir iad ga shireadh.

Agus bha an sluagh nan suidhe mun cuairt air; is thuir iad ris: Faic tha do mhathair `s do b
Agus gam freagairt thuir e: Co i mo mhathair, agus co iad mo bhraithrean?

`S ag amharc mun cuairt orrasan, a bha `nan suidhe mu thimcheall, thuir e: Seall mo mha
Oir is esan, a ni toil Dhe, mo bhrathair, agus mo phiuthar, agus mo mhathair.

Agus thoisich e rithist ri teagasg aig taobh na mara; is chrunnaich moran sluaigh ga ionnsu
Agus theagasg e moran nithean dhaibh an dubhfhacail, is thuir e riutha `na theagasg:

Eisdibh: Seall chaidh fear-cuir a mach a chur.

`S nuair a bha e cur, thuit cuid ri taobh an rathaid agus thainig eoin an athair, agus dh` ith i. Agus thuit cuid eile air talamh creagach, far nach robh moran uire aige: `S ghrad-dh` fhas e. `S nuair a dh` eirich a ghrian, shearg e; `s bho nach robh friamh aige, shearg e as.

Agus thuit cuid eile dheth am measg dhreaghan; agus dh` fhas an dreaghan suas, is thach. Agus thuit cuid eile air talamh math; agus dh` fhas e suas, is chinnich e, agus thug e bhuai. Is thuir e: Esan aig a bheil cluasan gu cluinntinn, cluinneadh e.

Agus nuair a bha e leis fhein, dh` fhaighnich na dha dhiag, a bha comhla ris, an dubhfhaca. Is thuir e riutha: Thugadh dhuibhse eolas air run -diomhair rioghachd Dhe: ach dhaibhsan, Air chor `sa faicinn gum faiceadh iad, `s nach bu leir dhaibh; `sa cluinntinn gun cluinneadh. Is thuir e riutha: Nach tuig sibh an dubhfhacal so? agus ciamar a thuigeas sibh a h-uile du. Esan a tha cur, tha e cur an fhacail.

Agus is iadsan ri taobh an rathaid, far na chuireadh am facal, an fheadhainn nach luaithe c. Agus is iadsan mar an ciadna, a chuireadh anns an talamh chreagach, an fheadhainn, an c. `S chan eil friamh aca unnta fhein, agus cha mhair iad fada; nuair a dh` eireas trioblaid agu. Agus tha feadhainn eile ann, a tha air an cur am measg dhreaghan; `siad sin iadsan a dh` Ach tha iomaguin an t-saoghail, agus mealltaireachd beartais, agus sannt air nithean eile a. Agus an fheadhainn a chuireadh air talamh math, `s iad sin iadsan a dh` eisdeas ris an fha. Is thuir e riutha: An toirear coinneal, gus a cur fo shaghach, no fo leabaidh? nach ann gus. Oir chan eil ni am falach, nach toirear am follais; `s cha d` rinneadh ni an uaigneas, ach los. Ma tha cluasan aig duine sam bith gu cluinntinn, cluinneadh e.

Is thuir e riutha: Thugaibh an aire dhan rud a chluinneas sibh. Leis an tomhas leis na thorr. Oir dhan neach aig a bheil, bheirear: agus bhon neach aig nach eil bheirear an ni sin fhein. Is thuir e: Mar so tha rioghachd Dhe mar gun tilgeadh duine siol anns an talamh,

`S gun caidleadh e, `s gun eireadh e a dh` oidhche `sa latha, `S gum fasadh an siol, `s gur. Oir bheir an talamh a mach toradh leis fhein, an toiseach an duilleag, an sin an dias, a rithi.

`S nuair a tha `n toradh abaich, cuiridh e an corran ris gun dail, bho na tha am foghar air tig. Is thuir e: Co ris a shamhlaicheas sinn rioghachd Dhe? no ciod an dubhfhacal ris an cuir s.

Tha i coltach ri grainne de shiol mustaird, nuair a chuirear san talamh i, is lugha i den h-uile. `S an deigh a cur, fasaidd i suas, is cinnidh i nas mua na h-uile luibh, is cuiridh i mach geu.

Agus le iomadh dubhfhacal den leithidean so, labhair e riutha am facal, air reir `s mar b` ur. Agus gun dubhfhacal cha do labhair e riutha: ach a lethtaobh mhinich e a h-uile ni dha dhe.

Is thuir e riutha an latha sin fhein, nuair thainig am feasgar: Rachamaid null thun an taoibh. `Sa cur air falbh an t-sluaigh, ghabh iad e stigh don eathar mar a bha e; is bha eathraichea.

Agus dh` eirich stoirm mhor ghaoithe, agus thaom i na tuinn a stigh don eathar, air chor `s. Agus bha esan an deireadh an eathair `na chadal air clusaig; agus dhuisg iad e, is thuir i.

`S ag eirigh chonaich e a ghaoth, `s thuir e ris a mhuir: Gabh fois, bi samhach. Is laidh a c. Is thuir e riutha: Carson a tha eagal oirbh? Nach eil creideamh agaibh fhathast? Agus gha.

Agus thainig iad thairis air a chaolas mhara gu duthaich nan Geresach.

`Sa dol a mach as an eathar, ghrad-choinnich fear e a tighinn a mach as na h-uaighean an. Aig an robh a chomhnaidh anns na h-uaighean, `s cha b` urrainn do dhuine sam bith a che.

Oir ged chaidh a cheangal gu tric le cuibhrichean, `s le slabhruidhean, bhris e na slabhruid. Is bha e daonnan a latha sa dh` oidhche anns na h-uaighean agus anns na beanntan, ag e.

`Sa faicinn losa fad as, ruith e, `s thug e aoradh dha;

`S ag eigheach le guth ard, thuir e: Ciod mo ghnothach-sa riut, losa Mhic an De is airde? c. Oir thuir e ris: Gabh a mach as an duine, a spioraid neoghlain.

Agus dh` fhaighnich e dheth: De t-ainm tha ort? Is thuir e ris: Se Legion m` ainm, oir is mo. Is ghrios e gu cruaidh air, nach fogradh e mach as an duthaich e.

Agus bha an sin mun bheinn treud mhor mhuc ag ionaltradh.

Agus ghuidh na spioraid air, ag radh: Cuir thun nam muc sinn, los gun teid sinn a stigh unr. Agus thug losa cead dhaibh san uair. Thainig na spioraid neoghlain a mach agus chaidh ia.

Agus theich an fheadhainn a bha gam biadhadh, is dh` innis iad e sa bhaile, is feadh na du. Is thainig iad gu losa, agus chunnaic iad esan, a bha air a sharachadh leis an deomhan, `n.

Agus dh` innis iadsan, a chunnaic e, dhaibh mar a rinneadh airesan anns an robh an deor. Agus thoisich iad ri guidhe air, falbh as an criochan.

`S nuair a bha e a dol a stigh dhan bhata, thoisich am fear, a bha air a phianadh leis an de. Ach cha do leig e leis, `s ann a thuir e ris: Falbh dhachaigh gud chairdean, is innis na rinn.

Is dh` fhalbh e, agus thoisich e ri innse ann an Decapolis na rinn losa dha; agus ghabh iad
`S nuair a thill losa a rithist chon an taobh eile sa bhata, chrunnaich moran sluaigh ga ionn:
Agus thainig fear de dh` uachdrain an t-sinagoig, dham b` ainm Iairus; `s ga fhaicinn, thuit
Agus ghuidh` e gu cruaidh air, ag radh: Tha mo nighean ri uchd bais, thig, cuir do lamh oir
Is dh` fhalbh e comhla ris, agus lean cuideachda mhor e, is bha iad a domhlachadh mun c
Agus boirionnach, air an robh siubhal-fala fad da bhliadhna dhiag,

`S a dh` fhuilig moran bho iomadh lighich, `sa chosg a cuid uile, `s nach deach dad am feo
A cluinntinn mu losa, thainig i, am measg an t-sluaigh, air a chulaobh, agus bhean i dha eic
Oir thuir i: Ged nach dian mi ach beantuinn dha aodach, bithidh mi slan.

Is thiormaich san uair a siubhal-fala, agus dh` fhairich i air a coluinn gun robh a h- eucail ai
Agus dh` aithnich losa sa cheart uair ann fhein, gun deach feartan a mach bhuaithe, agus
Is thuir a dheisciopuil ris: Tha thu faicinn domhlachd an t-sluaigh `s an abair thu: Co bhear
Agus sheall e mun cuairt a dh` fhaicinn na te a rinn so.

Ach am biorionnach a tuigsinn na rinneadh innte, thainig i fo fhiamh `s air chrith, agus thuit
Is thuir esan rithe: A nighean, rinn do chreideamh slan thu: falbh ann an sith, is bi air do le
Nuair a bha e fhathast a labhairt, thainig feadhainn bho riaghladair an t-sinagoig, ag radh: (
Nuair a chuala losa an comhradh a bh`aca, thuir e ri riaghladair an t-sinagoig: Na gabh ea
`S cha do leig e le duine sam bith a leantuinn, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin, brath
Is rainig iad tigh riaghladair an t-sinagoig, agus chuinnic e an iomairt, is sluagh a gal, `sa
`Sa dol a stigh, thuir e riutha: Carson tha sibh fo bhruailean, sa gal? chan eil an nighean n
Is rinn iad gaire fanaid air. Ach chuir esan a mach iad uile, agus thug e leis athair is mathai
`Sa breith air laimh na h-ighinn, thuir e rithe: Talitha cum, se sin air eadar-theangachadh :
Is dh` eirich an nighean san uair, is choisich i, oir bha i da bhliadhna dhiag a dh` aois. Agus
Is sparr e gu cruaidh orra, gun neach sam bith fios fhaighinn air an so; agus dh` iarr e orra
Is dh` fhalbh e as a sin, agus chaidh e gu dhuthaich fhein; is lean a dheisciopuil e;

Agus nuair thainig an t-sabaid, thoisich e ri teagasg san t-sinagog; is ghabh moran a bha g
Nach e so an saor, mac Moire, brathair Sheumais, is Ioseiph, is Iuda, is Shimoin? nach eil
Is thuir losa riutha: Chan eil faidh gun onair ach `na dhuthaich fhein, agus `na thigh fhein,
Agus cha burrainn dha miarailt sam bith a dhianamh an sin, ach a mhain gun do leighis e k
Is ghabh e iognadh rin cion creidimh, agus dh` imich e feadh nam bailtean mun cuairt a te
Agus ghairm e na dha dhiag: is thoisich e air an cur air falbh lion dithis is dithis, agus thug
Is dh` aithn e orra gun dad a thoirt leo air an rathad, ach bata a mhain: gun mhala, gun arar
Ach cuarain air a chasan, `s gun da chota a chur orra.

Is thuir e riutha: Ge be aite san teid sibh a stigh do thigh, fanaibh ann, gus am falbh sibh a
Agus aite sam bith nach gabh ribh, `s nach eisd ribh, a falbh as a sin, crathaibh an duslach
`Sa gabhail a mach, shearmonaich iad gun fheumar aithreachas a dheanamh.

Agus thilg iad a mach moran dheomhan, is dh` ung iad le ola moran dhaoine tinne, agus le
Agus chuala righ Herod (Oir rinneadh `ainm losa follaiseach), is thuir e: Dh` eirich Eoin Ba
Ach thuir feadhainn eile: Se Elias a th` ann. Is thuir cuid eile: Se faidh th` ann, mar aon de
Air do Herod so a chluinntinn, thuir e: Se Eoin, dhen tug mise an ceann, a th` ann, dh` eiri
Oir chuir Herod fhein a mach is ghlac e Eoin, agus cheangal e am prìosan e as leth Herodi
Oir thuir Eoin ri Herod: Chan eil e laghail dhut bean do bhrathar a bhith agad.

Agus bha Herodias le droch run na aghaidh, agus bha toil aice a mharbhadh, ach cha b` ur
Oir bha eagal aig Herod roimh Eoin, a tuigsinn gun robh e `na dhuine ceart agus naomh: a
Agus nuair a thainig latha freagrach, rinn Herod suipeir, airson latha bhreith, do dh` uaislea
`S nuair a thainig nighean Herodias so a stigh, `sa dhanns i, `sa thaitinn i ri Herod, agus rit
Agus mhionnaich e dhi: Ge be ni a dhiarras tu bheir mi dhut e, ged a b`e leth mo rioghach
Nuair chaidh i mach, thuir i ri mathair: De a dh` iarras mi? ach thuir ise: Ceann Eoin Baist
`S air dhi tighinn a stigh le cabhaig san uair thun an righ, dh` iarr i, ag radh: Is aill leam gun
Agus bha `n righ ro-dhuilich: ach as leth a mhionnan, s air son na feadhach a bh` aig borc
`Sa cur sleagh-fhear bhuaithe, dh` orduich e a cheann a thoirt a stigh air meis. Is thug e an
Agus thug e leis a cheann air meis, `s thug e don chailin e; agus thug a chailin dha mathair
Nuair chuala a dheisciopuil so, thainig iad, `s thug iad leo a chorp, agus chuir iad ann an u
Is chruinnich na h-ostail gu losa, agus dh` innis iad dha a h-uile ni, a bha iad air dianamh, `
Is thuir e riutha: Thigibh a lethtaobh gu aite fas, agus leigibh ur n-anail airson beagan uine
`Sa gabhail a stigh do bhata, chaidh iad a lethtaobh gu aite fas.

Agus chunnacas iad a falbh, `s bha fios aig moran air; sa falbh air an cois as na bailtean uiridh
`Sa dol air tìr, chunnaic losa sluagh mor: agus ghabh e truas riutha, a chionn gun robh iad
Agus nuair a bha nis a mhor chuid dhan latha seachad, thainig a dheisciopuil ga ionnsuidh
Leig air falbh iad, los a dol do na tighean duthcha `s do na bailtean is fhaisge orra gun cear
Agus fhreagair e iad, ag radh: Thugaibh fhein biadh dhaibh ri ithe. Is thuirt iad ris: An racha
Is thuirt e riutha: Co miad bonnach-arain a thagaibh? siubhlaibh a dh` fhaicinn. Agus nuair
Agus dh` orduich e dhaibh a thoirt orra suidhe uile nam buidhnean air an fhiar ghorm.

Is shuidh iad sìos `nan cuideachdan chiadan agus leth-chiadan.

`Sa glacadh na coig bonnach-arain, `s an da iasg, `s ag amharc suas gu neamh, bheanna
Is dhith iad uile, agus riarachadh iad.

Is thog iad lan da chliabh dhiag de spruileach, `s de dhiasg.

Agus b` e aireamh na feadhnach, a dh` ith, coig mìle fear.

`S air ball thug e air a dheisciopuil a dhol a stigh do bhata, gus iad a dhol roimhe thar a ch
Agus nuair a sgaoil e iad, chaidh e suas do bheinn a ghabhail urnaigh.

`S nuair a bha an t-anmoch ann bha am bata am miadhon na fairge, agus esan leis fhein a

`Sa faicinn gun robh iad air an sarachadh ag iomradh (oir bha ghaoth nan aghaidh), thainig
Ach iadsan ga fhaicinn a coiseachd air a mhuir, shaoil iad gur e manadh a bh`ann, agus gl
Oir chunnaic iad uile e, agus gabh iad eagal mor. Agus ghrad-labhair e, is thuirt e riutha: Bi
Agus chaidh e dhan bhata comhla riutha, agus laidh a ghaoth. Agus bha uamhas mhor orr
Oir cha do thuig iad mu na bonnach-arain: oir bha an cridhe air a chruadhachadh.

Agus nuair dh` aisig iad thairis, thainig iad gu talamh Ghenesareth, is tharruinn iad gu tìr.

`S nuair thainig iad as a bhata, dh` aithnich iad e san uair:

Sa ruith feadh na duthcha sin uile, thoisich iad air an fheadhainn a bha tinn a ghiulan mun
Agus aite sam bith air an tadhaladh e air cathraichean, bailtean no duthaich, bha iad a cur
Agus thainig na Phairisich ga ionnsuidh, is cuid dhe na Sgriobhaich bho Ierusalem.

Agus nuair a chunnaic iad cuid dhe dheisciopuil ag ithe arain le lamhan cumanta, se sin, g
Oir chan ith na Phairisich, agus na h-Iudhaich uile biadh, mur nigh iad an lamhan gu tric, a
Agus ma thig iad bhon mhargadh, chan ith iad gun ionnlad; `s tha iomadh ni eile ann, a tha
Agus dh` fharraid na Phairisich `s na Sgriobhaich dheth: Carson nach eil do dheisciopuil a
Ach esan a freagair, thuirt e riutha: Is math a dh` fhaisnich Isaias mur deidhinn, a chealgai
Agus is faoin dhaibh a bhith toirt aoraidh dhomhsa, `s iad a teasgag puingean is orduighe
Oir a fagail fainte Dhe, tha sibh a cumail beul-aithris dhaoine, mar tha nighe phoithean, is ch
Is thuirt e riutha: Is math tha sibh a cur fainte Dhe air chul, gus ur beul-aithris fhein a chum
Oir thuirt Maois: Thoir onair dhad athair is dhad mhathair; agus: Am fear a mhollaicheas at
Ach tha sibhse ag radh: Ma their duine ri `athair no ri mhathair corban sam bith (Se sin tob
Agus thar sin cha leig sibh leis dad a dhianamh dha athair, no dha mhathair,

Mar sin, a cur facal Dhe air chul le ur bial-aithris fhein, a tha sibh a cumail a dol, agus tha s

`Sa gairm a rithist an t-sluaigh ga ionnsuidh, thuirt e riutha: Eisdibh rium uile, agus tuigibh.

Chan eil ni a dol a staigh ann an duine bhon taobh a mach, a `s urrainn a thruailleadh: ach
Ma tha cluasan aig neach sam bith gu cluinntinn, cluinneadh e.

Agus nuair a chaidh e stigh don tigh bhon t-sluaigh, dh` fharraid a dheisciopuil dheth mun d
Is thuirt e riutha: A bheil sibhse mar sin gun tuigse? Nach eil sibh a tuigsinn, nach eil ni sar
A chionn `s nach eil e a dol a stigh `na chridhe, ach a dol a stigh na bhroinn, theid e mach
Ach thuirt e, gur iad na nithean, a thig a mach as an duine a thruailleas an duine.

Oir `sann bhon taobh a stigh a cridhe dhaoine a thig droch smaointean, adhaltras, striopac
Goid, sannt, drochbheart, foill, mi-gheamnachd, droch-shuil, blaisbheum, uabhar, aimideac
Tha na h-uilc sin uile a struthadh bhon taobh stigh, `s tha iad a thruailleadh an duine.

`S ag eirigh as a sin, chaidh e gu crìochan Thirus agus Shidon; `sa dol a stigh do thigh, ch
Oir cho luath `sa chuala boirionnach, aig an robh nighean anns an robh spiorad neoghan,
Oir bu bhana-phaganach am boirionnach de chinneadh Shirophenissa. Agus ghrios i air gu
Thuirt esan rithe: Leig leis a chloinn a bhith air an riarachadh an toiseachd: oir chan eil e m
Ach fhreagair ise, is thuirt i ris: Is fìor sin, a Thighearna, ach ithidh na cuileinean fon bhord
Is thuirt e rithe: Air son an fhacail so bi falbh, chaidh an deomhan a mach as do nighinn.

`S nuair rainig i a tigh, fhuair i an nighean `na laidhe air an leabaidh, `s an deomhan air a d

`Sa triall a rithist a crìochan Thirus, thainig e tromh Shidon gu muir Ghalile tromh mhiadh
Agus thug iad ga ionnsuidh duine bodhar is balbh, agus ghuidh iad air, gun cuireadh e a la

Is ga thoirt a lethtaobh a mach as an t-sluagh, chuir e mheoir `na chluasan; `s le shile bheà
`S ag amharc suas gu neamh, thug e osnadh, is thuirt e: Ephpheta, se sin, bi air d` fhosgladh
Agus san uair dh` fhosgladh a chluasan, agus dh` fhuasgladh ceangal a theangaidh, is labh
Is dhaithean e orra gun iad a dh` innse do neach sam bith. Ach mar is mua dh` aithn e orra `s
Agus sann is mua ghabh iad ioghnadh, ag radh: Rinn e a h-uile ni gu math; thug e air na b
Anns na laithean sin a rithist nuair a bha moran sluaigh ann, gun ni aca a dh` itheadh iad, c
Tha truas agam ris an t-sluagh: oir, seall, tha iad air giulan leam cheana tri latha, `s chan e
Agus ma leigeas mi air falbh iad `nan traisg dhan tighean, fannaichidh iad air an rathad; oir
Is fhreagair a dheisciopuil e: Ciamar is urrainn do neach an riarachadh le aran an so san fh
Is dh` fharraid e dhiu: Co miad bonnach a thagaibh? Thuirt iad: A seachd.

Agus dh` orduich e don t-sluagh suidhe air an lar. `Sa glacadh nan seachd bonnach, `sa t
`S bha beagan de mheanbh-iasg aca; agus bheannaich e iad, agus dh` iarr e an cur air ar
Agus dh` ith iad, is riarachadh iad, agus den phronnaig a dh` fhagadh thog iad seachd cl
Is bha an fheadhainn a dh` ith mun cuairt do cheithir mile: agus chuir e air falbh iad.

`S gun mhaile chaidh e air bord a bhata comhla ri dheisciopuil, agus thainig e gu crìochan
Agus thainig na Phairisich a mach, is thoisich iad ri cheasnachadh, ag iarraidh comharraidh
`S ag osnaich `na spiorad, thuirt e: Carson a tha an ginealach so ag iarraidh comharraidh?
Agus gam fagail chaidh e a rithist air bord bata, is dh` fhalbh e thar a chaol.

Agus dhiochumhnic iad aran a thoirt leo agus cha robh aca ach aon bhonnach maille riut
Is dh` aithn e orra, ag radh bithibh sealltuinneach agus faicilleach bho thaois-ghoirt nam P
Agus bha iadsan a reusonachadh ri cheile, ag radh: `S ann a chionn `s nach eil aran again
Thuirt losa riutha, `s e tuigsinn so: Carson tha sibh smaoineachadh a chionn `s nach eil ar
Tha suilean agaibh, `s nach eil sibh a faicinn? Agus cluasan agaibh, `s nach eil sibh a cluir
Nuair a bhris mi na coig bonnach am measg choig mile, co miad lan cleibh de phronnaga
A rithist, na seachd bonnach am measg cheithir mile, co miad cliabh do phronnagan a tho
Is thuirt e riutha: Ciamar nach eil sibh a tuigsinn fhathast?

Agus thainig iad gu Bethsaida, `s thug iad duine dall ga ionnsuidh, agus ghuidh iad air gum
`Sa breith air laimh an doill, thug e mach as a bhaile e; `sa cur a shile air a shuilean, `sa cu
`Sa sealltuinn suas thuirt e: Tha mi faicinn dhaoine mar chraobhan ag imeachd.

An sin chuir e a lamhan air a shuilean a rithist; agus thoisich e ri faicinn; is fhuair e fhradha
Is chuir e gu thigh fhein e, ag radh: Falbh gud thigh; agus ma theid thu stigh don bhaile, na
Agus chaidh losa agus a dheisciopuil a mach gu bailtean Chesarea Philippi; `S air an t-slig
Fhreagair iad e ag radh: Eoin Baistidh, cuid Elias, ach cuid eile mar aon de na faidhean.

An sin thuirt e riutha: Ach co tha sibhse ag radh is mi? Fhreagair Peadar, is thuirt e ris: is t
Agus mhaoidh e orra, gun iad a dh` innseadh so mu dheidhinn do neach sam bith.

Is thoisich e ri theagasg dhaibh gum feum Mac an duine moran fhulang, a bhith air a dhiult
Agus labhair e am facal gu follaiseach. Agus rug Peadar air, agus theann e ri chronachadh
Ach losa a tionndadh, sheall e air a dheisciopuil, is bhagair e air Peadar, ag radh: Theirig a
`Sa gairm an t-sluaigh maille ri dheisciopuil ga ionnsuidh, thuirt e riutha: Ma `s aill le neach
Oir co sam bith leis an aill a bheatha shabhaladh, caillidh e i: agus co sam bith a chailleas
Oir ciod e is fheairrde duine, an saoghal a chosnadh gu leir, ma chailleas e anam?

No ciod a bheir duine an eirig anma?

Oir an neach a ghabhas naire asam-sa, is as mo bhriathran, anns a ghinealach adhaltrann
Is thuirt e riutha: Gu deimhinn tha mi ag radh ribh, gu bheil cuid dhiu-san, a tha `nan seasa
Agus an deigh shia laithean ghabh losa Peadar, is Seumas, agus Eoin; is threoraich e iads
Agus dh` fhas eideadh dealrach is ro-gheal mar shneachda, geal mar nach urrainn fucada
Is chunnacas leo Elias agus Maois; agus bha iad a bruidhinn ri losa.

Agus Peadar a freagairt, thuirt e ri losa: A Rabbi, is math dhuinne a bhith an so; agus dian
Oir cha robh fios aige ciod a bha e ag radh; chionn `s gun robh iad fo fhiamh ro-mhor.

Agus bha nial a cur sgaile orra, agus as an nial thainig guth, ag radh: Se so mo Mhac ro-
`S ag amharc san uair mun cuairt orra, chan fhac iad duine, ach losa na aonar maille riutha
`Sa teanadh bhon bheinn, dh` aithn e orra, gun iad a dh` innse do neach sam bith nan nit
Is gleidh iad am facal aca fhein, a cur cheisd air a cheile, de bha, gus an eireadh e bho na
Agus dh` fharraid iad dtheth, ag radh: Carson ma ta tha na Phairisich `s na Sgriobhaich a c
Thuirt e riutha, `s e freagairt: Tha Elias ri tighinn an toiseachd, agus ath-shuidhichidh e a h-
Ach tha mi ag radh ribh, gun tainig Elias, (`s gun d` rinn iad air gach ni b` aill leo) mar tha s

`Sa tighinn gu dheisciopuil, chunnaic e moran sluagh mun timcheall, `s na Sgrìobhaich a d`
`S cha luaithe chunnaic an sluagh uile losa, na ghlac iognadh agus uamhas iad, sa ruith (g)
Agus dh` fhaighnich e dhiu: Ciod mu bheil sibh a consachadh ri cheile?

Is fhreagair fear den t-sluagh, ag radh: A mhaighistir, thug mi gad ionnsuidh mo mhac ann:
Agus, ge be aite an glac e e, tha e ga bhualadh ri lar, agus tha e cur a mach cobhair, `sa d`
`Sa freagairt thuirt e: O ghinealaich ana-creidich, De cho fad sa bhitheas mi maille ribh? De
Agus thug iad e ga ionnsuidh. Agus cha luaithe chunnaic e losa, na ghluais an spiorad e; is
Is dh` fhaighnich e dhe athair: De cho fad bho na thachair so dha? Is thuirt esan: Bho na bl
Agus is tric a thilg e san teine is anns an uisge e, gu cur as dha: ach ma tha ni sam bith na
Is thuirt losa ris: Ma `s urrainn dhut creidsinn! is comasach a h-uile ni don chreideach.

Agus athair a ghille a glaodhach san uair, thuirt e le deoir: Tha mi creidsinn, a Thighearna:
Is nuair a chunnaic losa an sluagh a ruith cuideachd, mhaoidh e air an spiorad neoghan, a
Agus chaidh e mach as, ag eigheach, `s ga riabadh gu goirt: agus dh` fhas e coltach ri duin
Ach losa a breith air laimh air, thog e e, agus dh` eirich e.

`S nuair chaidh e stigh dhan tigh, dh` fharraid a dheisciopuil dheth, `s iad leo fhein: Carson
Is thuirt e riutha: Chan urrainn don t-seorsa so an tilgeadh a mach air sheol sam bith, ach l
`Sa falbh as a sin, chaidh iad troimh Ghalile; `s cha b` aill leis gum biodh fios aig duine san
Oir bha e teagasg a dheisciopul, `s ag radh riutha: Gun rachadh Mac an duine liubhairt se
Ach cha do thuig iadsan am facal; agus bha sgath orra fharraid dheth.

Is thainig iad gu Capharnaum. `S nuair a bha iad san tigh, dh` fhaighnich e dhiu: De an de
Ach bha iadsan samhach: oir air an rathad bha iad a consachadh eatorra fhein, co dhiu bu
`Sa suidhe, ghairm e na dha dhiag, is thuirt e riutha: Ma tha toil aig fear sam bith a bhith air
`Sa breith air leanabh, chuir e `nam miadhon e ; `s an deigh a ghlacadh `na uchd, thuirt e r
Co sam bith ghabhas ri leanabh den leithidean so nam ainmsa, tha e gabhail riumsa; agus
Agus fhreagair Eoin e, ag radh: A Mhaighistir, chunnaic sinn duine araid, nach eile gar lear
Agus thuirt losa: Na bacaibh e: oir chan eil aon sam bith, a ni miarailt nam ainmsa, a `s urr
Oir an neach nach eil nur n-aghaidh, tha e leibh.

Oir co sam bith a bheir dhuibh ri ol cupan uisge nam ainmsa, a chionn`s gur le Criosda sibh
Agus co sam bith bheir sgainneal do h-aon den fheadhainn bheaga so, a tha creidsinn unn
`S ma bheir do lamh sgainneal dhut, gearr dhìot i: is fhearr dhut a dhol a stigh gu beatha ai
Far nach basaich a chnuimh aca, `s nach smalar an teine.

Agus ma bheir do chas sgainneal dhut, gearr dhìot i: is fhearr dhut a dhol a stigh gu beatha
Far nach basaich a chnuimh aca, `s nach smalar an teine.

Agus ma bheir do shuil sgainneal dhut, spion asad i: `s fhearr dhut a dhol a stigh do riogha
Far nach basaich a chruimh aca, `S nach smalar an teine.

Oir sailllear gach aon le teine, is sailllear gach iobairt le salann.

Tha salann math: ach ma dh` fhasas an salann neo-bhlasda, co leis a ni sibh blasda e? Bi
`S ag eirigh as a sin, thainig e gu crìochan Iuda air taobh thall Iordain; agus chruinnich slua
`S na Phairisich a tighinn ga ionnsuidh, dh` fharraid iad dheth: Bheil e laghail do dhuine a b
Ach esan a freagairt, thuirt e riutha: Ciod a dh` aithn Maois oirbh?

Thuirt iad: Thug Maois cead litir-dhealachaidh a sgrìobhadh, `s a cur air falbh.

Thuirt losa gam freagairt : `S ann air son cruas ur cridhe a sgrìobh e dhuibh an reachd so.
Ach bho thus a chruthachaidh rinn Dia iad firionn is boirionn.

Air son so fagaidh duine athair agus a mhathair, is dluth-leanaidh e ri mhnaoi;

Agus bithidh an dithis nan aon fheoil. As leth sin cha dithis iad a nis, ach aon fheoil.

An ni ma ta a cheangail Dia, na fuasgladh duine.

Agus anns an tigh chuir a dheisciopuil ceisd air a rithist mun ni chiadna.

Is thuirt e riutha: Co sam bith a chuireas air falbh a bhean, `sa phosas te eile, tha e dianarr
`S ma chuireas bean air falbh a fear, `s fear eile phosadh, tha i dianamh adhaltrais.

Agus thug iad clann bheag ga ionnsuidh, los gum beanadh e dhaibh. Is bha na deisciopuil
Nuair a chunnaic losa iad, ghabh e gu h-olc e, is thuirt e riutha: Leigibh le cloinn bhig tighin
Gu deimhinn tha mi gradh ribh: Co sam bith nach glac rioghachd Dhe mar leanabh beag, r
Is ghlac e `na uchd iad, `s a cur a lamhan orra, bheannaich e iad.

`S nuair a dh` fhalbh e mach air a thurus, thainig duine araid `na ruith, `sa dol air a ghluine:
Is thuirt losa ris: Carson a tha thu cantuinn math riumsa? chan eil aon sam bith math, ach l
Is aithne dhut na faintean: Na dian adhaltras: Na dian marbhadh: Na dian goid: Na tog fian

Ach esan a freagairt, thuirt e ris: A Mhaighistir, iad sin uile chum mi bhom oige.

Agus losa ag amharc air, thug e gaol dha, is thuirt e ris: Tha aon ni a dhith ort: falbh, reic n
Ach bha duilichinn airesan as leth an fhacail, is dh` fhalbh e gu tuirseach: oir bu duine e aig
Agus losa a coimhead mun cuairt air, thuirt e ri dheisciopuil: Nach duilich do dhuine bearta
Is ghabh a dheisciopuil ioghnadh a bhriathran. Ach losa freagairt a rithist, thuirt e riutha: A
Is fhasa do chamhal dhol tro chno snathaid, na do dhuine beartach a dhol a stigh do rìogha
Is ghabh iad am barrachd ioghnaidh, ag radh ri cheile: Agus co is urrainn a bhith sabhailte?
Agus thuirt losa, `s e ag amharc orra: Tha so do-dhiante do dhaoine, ach chan eil do Dhia:
Agus thoisich Peadar ri radh ris : Seall, dh` fhag sinn a h-uile ni, agus lean sinn thu.

Is thuirt losa, `s e freagairt: Gu deimhinn tha mi ag radh ribh: chan eil neach sam bith a dh`
Nach fhaigh a chiad urad a nis san tim so fhein, tighean, agus braithrean, is peathraichean
Ach tha moran air thoiseach a bhitheas air dheireadh, `s air dheireadh a bhitheas air thoise
Agus bha iad air an rathad a dol suas gu Ierusalem; agus dh` imich losa rompa, is bha ioghl
Seall, tha sinn a dol suas gu Ierusalem, agus liubhrar Mac an duine do na h-ard-shagairt, `
Is ni iad fanaid air, agus caithidh iad smugaidean air, agus sgiursaidh iad e; agus marbhaic
Is thainig Seumas agus Eoin, mic Shebede, ga ionnsuidh, ag radh: A Mhaighistir, is aill leir
Ach thuirt esan riutha: Ciod is aill leibh mi dhianamh dhuibh?

Is thuirt iad: Deonaich dhuinn gun suidh sinn, fear againn air do laimh dheis `s am fear eile
Is thuirt losa riutha: Chan eil fhios agaibh de tha sibh ag iarraidh. An urrainn dhuibh a chaili
Is thuirt iad ris: Is urrainn dhuinn. Is thuirt losa riutha: Olaidh sibh gu dearbh a chailis, a tha
Ach suidhe air mo laimh dheis, no air mo laimh chli, cha leamsa gu thoirt dhuibh, ach dhait
Is nuair a chuala an deichnar so, thoisich iad ri bhith diumbach de Sheumas `s de Eoin.

Ach losa gan gairm, thuirt e riutha: Is aithne dhuibh gum bheil acasan, air a bheileas a coir
Ach chan ann mar sin a bhios nar measgsa: ach co sam bith leis am miann a bhith air thoi:
Is co sam bith leis an aill a bhith air thoiseach `nur measg, bithidh e `na sheirbhiseach agai
Oir cha tainig Mac an duine e fhein los gun diante frithealadh dha, ach gu frithealadh, `s gu
Agus rainig iad Iericho; `s nuair bha esan `sa dheisciopuil agus cuideachda ro-mhor a falbh
`S nuair chuala e gur e losa bho Nasareth a bh`ann, thoisich e ri glaodhach `s ri radh: losa
Is mhaoith moran air, fiach am biodh e samhach. Ach `sann bu mhua gu mor a ghlaodh e:
Agus sheas losa, is dh` orduich e a ghairm. Agus ghairm iad an dall, a cantuinn ris: Biodh i
`Sa tilgeadh bhuaithe fhalluinne, thainig e `na leum ga ionnsuidh.

Agus losa a freagairt, thuirt e ris: Ciod is aill leat mi dhianamh dhut? Is thuirt an dall ris : A l
Is thuirt losa ris: Falbh, rinn do chreideamh slan thu. Agus sa cheart uair chunnaic e, is lea
Agus nuair thainig e teann air Ierusalem is Betania aig sliabh Olibheit, chuir e air adhart ditl
Is thuirt e riutha: Siubhlaibh don bhaile a tha mur coinneamh, agus air ball a dol a stigh anr
Agus ma their duine sam bith ribh: Ciod tha sibh a dianamh? abraibh, gu bheil feum aig an
`Sa dol air an adhart fhuair iad an t-asal ceangailte air taobh mach a gheata aig coinneach:
Agus thuirt cuid den fheadhainn a bha `nan seasamh an sin riutha: Ciod tha sibh a dianam
Is thuirt iad riutha mar a dh` orduich losa dhaibh, is leig iad leo e.

Agus thug iad an t-asal gu losa; is chuir iad am falluinnean air, agus shuidh e air.
Is sgaoil moran an aodaichean air an rathad; agus ghearr feadhainn eile geugan chraobh e
Agus ghlaodh an fheadhainn a chaidh roimhe, `sa lean e, ag radh : Hosanna:

Is beannaichte esan a tha tighinn an ainm an Tighearna: is beannaichte rìoghachd ar n-ath
Is chaidh e stigh do Ierusalem thun an teampull; `s an deigh amharc air gach ni mun cuair
`S an ath latha nuair a chaidh iad a mach a Betania, bha acras air.

`S nuair a chunnaic e fad as craobh-fhige air an robh duilleach, thainig e fiach am faighead
`Sa freagairt, thuirt e rithe: A so suas gu brath na itheadh neach meas dhìot. Agus bha dhe
Is rainig iad Ierusalem. `S nuair a chaidh e stigh don teampull, thoisich e ri fuadachadh a r
`S chan fhuiligeadh e gun giulanadh neach sam bith saghach tromhn teampull:

Is theagaisg e, ag radh riutha: Nach eil e sgriobhte: Gun abrar tigh urnaigh ri mo thighsa ar
Agus nuair chuala na h-ard-shagairt `s na Sgriobhaich so, dh` iarr iad ciamar a dh` fhaoda
Agus nuair thainig am feasgar, chaidh e mach as a bhaile.

`S nuair a bha iad a gabhail seachad sa mhaduinn, chunnaic iad a chraobh-fhige seargte b
Is Peadar a cuimhneachadh, thuirt e ris: A Rabbi, seall, tha chraobh fhige, a mholluich thu,
Is losa freagairt, thuirt e riutha: Biodh creideamh Dhe agaibh.

Gu deimhinn tha mi radh ribh, co sam bith a their ris a bheinn so ; Tog agus tilg thu fhein s

Air an aobhar sin tha mi ag radh ribh: Ge b` e ni dh` iarras sibh ann an urnaigh, creidibh gu `S nuair sheasas sibh a dhianamh urnaigh, mathaibh, ma tha dad agaibh an aghaidh duine Ach mur math sibh, cha mhua mhathas ur n-Athair a tha air neamh ur peacannan fhein dh Agus thainig iad a rithist gu Ierusalem. `S nuair a bha e coiseachd san teampull, thainig na Is thuirt iad ris; Ciod an t-ughdaras leis a bheil thu dianamh nan nithean so? is co thug an t Agus losa a freagairt, thuirt e riutha: Cuiridh mise aon cheist oirbh, agus freagraibh mi; agu Baisteadh Eoin, an ann bho neamh, no bho dhaoine a bha e? Freagraibh mi.

Ach smaoinich iadsan annta fhcin, ag radh: Ma their sinn: bho neamh, their e: Carson ma t Ma their sinn : bho dhaoine, tha eagal an t-sluaigh oirnn: oir sheall daoine uile air Eoin mar `Sa freagairt thuirt iad ri losa: Chan eil fhios againn. Is thuirt losa riutha, `s e freagairt: Cha Is thoisich e ri labhairt riutha ann an dubhfhacail: Phlanntaich duine araid fion-lios, is chuir Agus chuir e seirbhiseach thun na tuathanaich san am, los gu faigheadh e de thoradh an fl `Sa breith air, bhual iad e, is chuir iad air falbh falamh e.

Agus a rithist chuir e gan ionnsuidh seirbhiseach eile; is lot iad sa cheann e, agus thug iad `Sa rithist chuir e fear eile, `s mharbh iad e; agus moran eile: cuid dhiu sgiurs iad, ach cuid Ach fhathast bha aona mhac ro-ghradhach aige, agus mu dheireadh uile chuir e esan gan Ach thuirt na tuathanaich ri cheile: Se so an t-oighre: thigibh, marbhamaid e; agus bithidh e `Sa breith air, mharbh iad e; is thug iad a mach as a gharadh-fhiona e.

Ciod ma ta a ni tighearna a gharaidh-fhiona? Thig e, agus sgriosaidh e na tuathanaich sin; Nach do leugh sibh an sgrìobtur so: A chlach a dhiult na clachairean, rinneadh clach chinn Leis an Tighearna rinneadh so, `s tha e iongantach ri fhaicinn?

Agus dh` iarr iad a ghlacadh, ach bha eagal an t-sluaigh orra: oir thuig iad gum b` ann mur Is chuir iad ga ionnsuidh cuid de na Phairisich, agus de luchd-leanmhuinn Heroid, fiach an Thainig iadsan, is thuirt iad ris: A Mhaighistir, tha fios againn gur duine firinneach thu, `s na Thuig esan am foill, is thuirt e riutha: Carson tha sibh gam bhuaireadh? Thoiribh dhomh sg Agus thug iad dha i. Is thuirt e riutha: Co leis an iomhaigh so, `s an sgrìobhadh? Thuirt iad Is losa freagairt, thuirt e riutha: Thugaibh mata do Chesar na bhuneas do Chesar; `s do DI Agus thainig na Sadusaich ga ionnsuidh, a tha cantuinn nach eil aiseirigh ann; is dh` fharra A mhaighistir, sgrìobh Maois dhuinn, ma gheibh brathair duine bas, `s gum fag e bean, `s r A nis bha seachdnar bhraithrean ann `s ghabh a chiad fhear bean, agus chaochail e gun s Agus ghabh an darna fear i, agus chaochail esan `s cha mhua dh` fhag esan sliochd. Agus Agus mar sin ghabh an t-seachdnar i; `s cha d` fhag iad sliochd. `Nan deigh uile dh` eug an Anns an aiseirigh mata, nuair dheireas iad, co dhiu sin dham bi i `na mnaoi? oir bha i `na n Agus fhreagair losa, is thuirt e riutha: Nach ann a thaobh seo a tha sibh a deanamh meara Oir nuair a dh` eireas iad bho na mairbh, cha phos iad, `s cha mhua phosar iad, ach tha iar Agus a thaobh aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an leabhar Mhaois, mar a labhair Cha Dia nam marbh e, ach nam beo. Tha sibhse uime sin a dol fada cearr.

Is thainig fear de na Sgrìobhaich, a chuala iad a consachadh, `sa faicinn gur math a fhreag Is fhreagair losa e: Gum b` i a chiad fhainte dhiu uile: Eisd, Israel: is aon Dia an Tighearna Agus bheir thu gaol don Tighearna do Dhia le t-uile chridhe, agus le t-uile anam, agus le t-u Agus tha an darna fainte coltach rithe : Bheir thu gaol dhad choimhearsnach mar dhut fhein Is thuirt an sgrìobhach ris: Is math, a Mhaighistir, a labhair thu an fhirinn, gu bheil aon Dia e `S gur e gaol thoirt dha leis an uile chridhe, `s leis an uile anam, `s leis an uil` inntinn, agus Agus losa faicinn, gur glic a fhreagair e, thuirt e ris: Chan eil thu fada bho rioghachd Dhe. Is Is thuirt losa, `s e freagairt nuair bha e teagasg san teampull: Ciamar tha na Sgrìobhaich a Oir tha Daibhidh fhein a cantuinn leis an Spiorad Naomh: Thuirt an Tighearna ri mo Tighea Tha Daibhidh fhein mata a cantuinn a Thighearna ris, agus ciamar mata is e a mhac? Is dh Is thuirt e riutha `na theagasg: Thugaibh an aire oirbh fhein bho na Sgrìobhaich leis an toil i Agus suidhe air na ciad chathraichean anns na sinagogan, `s air na ciad shuidheachain aig A shluigeas tighean bhantrach air sgath urnaighean fada: gheibh iad sin binn nas cruaidhe `S nuair a bha losa `na shuidhe mu choinneamh tasgaidh an iuntais, chunnaic e mar bha ` Agus thainig bantrach bhochd, is chuir i da lethfheoirinn, se sin fairdein, innte,

`Sa gairm a dheisciopul, thuirt e riutha: Gu deimhinn tha mi ag radh ribh, gun do chuir a bh Oir `s ann bho am mor-phailteas a chuir iadsan uile ann; ach `sann bho h-uireasuidh a chu `S nuair a bha e dol a mach as an teampull thuirt fear dhe dheisciopuil ris: A Mhaighistir, se Is fhreagair losa, is thuirt e ris: Bheil thu faicinn na togalaichean mora seo uile? Chan fhag;

`S nuair a bha e `na shuidhe air sliabh Olibheit, mu choinneamh an teampuill, chuir Peadar Innis dhuinn cuin a thachras na nithean sin? agus de an comharradh a bhios ann, nuair a t Is losa freagairt thoisich e ri radh riutha: Seallaibh nach meall duine sam bith sibh Oir thig moran nam ainm-se, ag radh: Is mise e; agus meallaidh iad moran.

Agus nuair a chluinneas sibh mu chogaidhean, agus sgialan mu chogaidhean, na gabhaibh Oir eiridh cinneadh an aghaidh cinnidh, agus rioghachd an aghaidh rioghachd, is bithidh cr Ach seallaibhse ribh fhein. Oir liubhraidh iad seachad sibh do chomhairlean, agus sgiursar Is feumar an soisgeul a theagasg an toiseach am measg nan cinneach uile.

Agus nuair a bhios iad gur tarruinn leo, `s gur liubhairt seachad, na smaoinichibh air ciod a Agus liubhraidh brathair brathair gu bas, agus an t-athair am mac; is eiridh clann an aghaic Agus bithidh fuath aig daoine uile oirbh as leth m`ainmse. Ach is esan a sheasas buan thu Agus nuair a chi sibh grainealachd an leirsgrios `na seasamh far nach bu choir dhi, am fea `S am fear a tha air mullach an tighe, na tearnadh e don tigh, `s na rachadh e stigh gu dad `S am fear a bhitheas san achadh, na tilleadh e air ais gus `aodach a thoirt leis.

Ach mo thruaighe iadsan a tha lethromach `sa toirt ciche sna laithean sin.

Ach guidhibh nach tachair iad so sa gheamhradh.

Oir anns na laithean sin bithidh amghairean ann nach robh an leithid ann bho thus a chruth Agus mur a giorraicheadh an Tighearna na laithean sin, cha bhiodh duine sam bith tiaruint Agus an sin ma their neach sam bith ribh: Seall, tha Criosda an so, seall, tha e sin, na creit Oir eiridh criosdan breige, agus faidhean-breige, is ni iad comharran agus beartan iongant Thugaibhse mata an aire: seall, dh` innis mi dhuibh gach ni ro-laimh.

Ach anns na laithean sin an deigh na trioblaide sin, thig dorchadas air a ghrein, `s cha toir Agus bithidh reultan neamh a tuiteam, agus gluaisear na cumhachdan a tha sna flathais.

Agus an sin chi iad Mac an duine sna neoil le cumhachd mhoir agus le gloir.

An sin cuiridh e ainglean a mach, is crunnichidh e a dhaoine taghte bho na ceithir gaoithe A nis ionnnsuichibh dubhfhacal bhon chraoibh-fhige. Nuair a bhios a miar a nis maoth, `sa Mar an ciadna sibhse, nuair a chi sibh na nithean so a tachairt, tuigibh gu bheil e gle dhluth Gu firinneach tha mi ag radh ribh nach teid an ginealach so seachad, gus an tachair so uile Theid neamh agus talamh seachad, ach cha teid m` fhacalsa seachad.

Ach air an latha no air an uair sin chan eil fios aig duine sam bith, no aig na h-ainglean air Thugaibh an aire, dianaibh faire agus urnaigh: Oir chan eil fhios agaibh cuin a bhios an t- Tha e ri choltachadh ri duine a dol fad air astar a dh` fhag a thigh, `sa thug cumhachd dha Dianaibhse faire mata, (chionn `s nach eil fhios agaibh cuin a thig maighistir an tighe: co dl Eagal gun tig e gu h-obann, `s gum faigh e sibh nur cadal.

Agus na tha mi cantuinn ribhse, tha mi cantuinn ri daoine uile: Dianaibh faire.

A nis bha feill na casga `s an arain neo-ghoirtichte an ceann da latha: is bha na h-ard-shag Ach thuirt iad: Chan ann air latha na feille, eagal buaireas eirigh ma dh` fhaidte am measg `S nuair a bha e ann am Bethania an tigh Shimoin an lobhar, `sa bha e aig biadh, thainig b A nis bha cuid a bha diumbach unnta fhein, ag radh : Carson a rinneadh am milleadh so ai Oir dh` fhaidte an ola so reic air son corr is tri fichead sgilinn, `s an toirt do na bochdan. A Ach thuirt losa: Leigibh leatha, carson tha sibh a cur dragh oirre? Rinn i deagh ghnìomh or Oir tha na bochdan daonnan agaibh; is faodaidh sibh math a dhianamh dhaibh, nuair a tho Rinn i na b`urrainn dhi: thainig i ro-laimh a dh` ungradh mo chuirp air son an adhlaic.

Gu firinneach tha mi gradh ribh :ge b` e aite an teid an soisgeul so a shearmonachadh fear Is dh` fhalbh ludas Iscariot, fear de na dha dhiag, a dh` ionnsuidh nan ard-shagart, gus a b Air dhaibhsan so a chluinntinn, rinn iad toileachadh; agus gheall iad airgiod a thoirt dha. Is `S air a chiad latha den aran neo-ghoirtichte, nuair bha iad ag iobradh na casga, thuirt a dh Agus chuir e dthis dhe dheisciopuil, agus thuirt e riutha: Rachaibh a stigh don bhaile is tac Agus ge b` e aite an teid e stigh, abraibh ri fear an tighe gu bheil am maighistir ag radh: Ca Agus fiachaidh e dhuibh seomar-bidh farsuinn lan-uidheamaichte; deasaichibh an sin dhuil Is dh` fhalbh a dheisciopuil, agus thainig iad dhan bhaile, agus fhuair iad mar a thuirt e riuth Agus na thainig am feasgar, rainig e leis na dha dhiag.

Agus nuair a bha iad nan suidhe aig a bhord, `s ag ithe, thuirt losa: Gu firinneach tha mi ag Agus thoisich iadsan ri bhith muladach, `s gach aon ri radh mu seach ris: Am mise e?

Is thuirt e riutha: Se am fear den da fhear dhiag a tha tumadh a laimh comhla rium sa mhe `S gu deimhinn tha Mac an duine a falbh, mar a tha e sgrìobhte mu dheidhinn: ach mo thi

`S nuair a bha iad ag ithe, ghlac losa aran; `s ga bheannachadh, bhris e , agus thug e dha Agus ghlac e chailis, `sa toirt taing thug e dhaibh i; is dh` ol iad uile dhi.

Is thuirt e riutha: Si so m` fhuil-sa an tiomnaidh nuaidh a dhoirtear air son morain.

Gu deimhinn tha mi ag radh ribh, nach ol mi a so suas de thoradh na fionain, gus an latha

`S nuair a sheinn iad laoidh, chaidh iad a mach gu sliabh Olibheit.

Is thuirt losa riutha: Gabhaidh sibh uile sgainneal asam-sa air an oidhche nochd oir tha e s Ach an deigh m` aiseirigh gabhaidh mi roimhibh do Ghalile.

Ach thuirt Peadar ris: Ged ghabhadh iad uile sgainneal asad, cha ghabh mise.

Agus thuirt losa ris: Gu deimhinn tha mi ag radh riut, an diugh fhein air an oidhche nochd, i

Ach `sann an sin bu dana a labhair e: Ged b` fheudar dhomh am bas fhulang maille riut, c

Agus thainig iad gu fearann ris an canar Gethsemani. Is thuirt e ri dheisciopuil: Suidhibh ar

Agus thug e leis Peadar, is Seumas, is Eoin; agus bha e fo amhghar agus fo imcheist ro-r

Is thuirt e riutha: Tha m` anam bronach gu ruig am bas : fanaibh an so, is dianaibh faire.

`Sa dol ceum air adhart, thuit e air an talamh; is ghuidh e, nam faodadh e bhith, gun rachar

Is thuirt e: Abba Athair, tha a h-uile ni nad chomas, cuir a chailis so seachad orm, ach char

Agus thainig e, `is fhuair e iad `nan cadal. Is thuirt e ri Peadar: A Shimoin, a bheil thu nad c

Dianaibh faire agus urnaigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh. Tha an spiorad gu de

`Sa falbh a rithist rinn e urnaigh, a cantuinn nam briathran ciadna.

`Sa tilleadh, fhuair e rithist iad `nan cadal (oir bha an suilean trom), agus cha robh fios aca

Agus thainig e an treas uair, is thuirt e riutha: Caidlibh a nis, agus gabhaibh fois. Foghnaidh

Eiribh, falbhamaid, seall, tha esan a bhrathas mi faisg.

Bha e fhathast a labhairt, nuair thainig Iudas Iscariot fear de na dha dhiag, agus moran slu.

Agus bh` am brathadair air comharradh a thoirt dhaibh, ag radh: Ge b` e neach dhan toir m

`S nuair a rainig e, ghrad-chaidh e ga ionnsuidh, is thuirt e: Failt ort, a Mhaighistir; agus ph

Agus chuir iadsan an lamhan air, agus chum iad e.

Ach tharruinn aon den fheadhainn a bha san lathair a chladheamh, agus bhuail e seirbhise

Agus losa a freagairt, thuirt e riutha: An tainig sibh a mach le claidhean `s le bataichean `s

Bha mi a teagasg san teampull comhla ribh a h-uile latha, agus cha do ghlac sibh mi. Ach `

An sin a dheisciopuil ga threigsinn, theich iad uile.

Ach lean duin` og araid e air eideadh le lion-anart thairis air a choluinn ruisgte; agus rinn ia

Ach esan a tilgeadh dheth an lion-anairt, theich e bhuapa ruisgte.

Is thug iad leo losa, thun an ard-shagairt; agus chruinnich na sagairt uile, agus na Sgrìobha

Agus lean Peadar e fad as, gu ruig cuirt an ard-shagairt; `s bha e `na shuidhe maille ris na

Agus dh` iarr na h-ard-shagairt, `sa chomhairle uile, fianais an aghaidh losa, gus a chuir gu

Oir bha moran a toirt fianuise-breige `na aghaidh: ach cha robh an teisteanas a cordadh.

Agus bha cuid a dh` eirich suas, `sa thog fianuis-bhreige na aghaidh, ag radh:

Chuala sinn e ag radh: Leagaidh mi an teampull so a rinneadh le lamhan, agus an tri latha

Is cha robh an teisteanas acasan a cordadh.

Agus an t-ard-shagart ag eirigh nam miadhon, cheasnaich e losa, ag radh: Nach toir thu fr

Ach dh` fhan esan na thosd, agus cha tuirt e guth. Agus dh` fharraid an t-ard-shagart dheth

Is thuirt losa ris: Is mi; agus chi sibh Mac an duine `na shuidhe air deas laimh cumhachd D

An sin an t-ard-shagart a stracadh `eididh, thuirt e: Ciod am feum thagainn tuilleadh air fiar

Chuala sibh am blaisbheum: De ur barail? Dhith iad uile e mar fhear toillteanach air bas.

Agus theann cuid ri caitheamh smugaidean air, `s ri comhdach `aodainn, `s ri bualadh dho

`S nuair a bha Peadair gu h-iosal anns a chuirt, thainig te de shearbhantan an ard-shagairt

`S nuair a chunnaic i Peadar ga gharadh fhein, a gabhail beachd air, thuirt i: Bha thusa cui

Ach dh` aicheadh esan, ag radh: Chan aithne dhomh agus cha mhua tha mi tuigsinn ciod th

Agus a rithist nuair chunnaic searbhanta e, thoisich i ri innse don fheadhainn a bha nan se:

Is dh` aicheadh esan a rithist. Agus an ceann tacain, thuirt iadsan a bha san lathair a rithist

Ach thoisich esan ri mollachadh `s ri mionnachadh: Chan aithne dhomh an duine so mu bh

Agus anns a cheart uair ghoir an coileach a rithist. Is chuimhnich Peadar air an fhacal, a th

Agus cho luath sa bha mhaduinn ann, chuir na h-ard-shagairt, `s na seannairean `s na Sgr

Is dh` fharraid Pilat dheth: An tu Rìgh nan Iudhach? Agus losa a freagairt, thuirt e ris: Tha t

Agus bha na h-ard-shagairt a cur iomadh cuis as a leth.

Is dh` fharraid Pilat a rithist dheth, ag radh: Nach toir thu freagairt sam bith? seall a liuthad

Ach cha do fhreagair losa tuilleadh, air sheol `s gun do ghabh Pilat ioghnadh.

A nis air latha na feille b' abhuist dha leigeil mu sgaoil dhaibh aon sam bith dhe na prìosan Agus bha fear ann, dham b' ainm Barabbas, a chuireadh am prìosan comhla ri luchd-ceanr Agus nuair a dhirich an sluagh suas, thosich iad ri iarraidh air, e dheanamh dhaibh mar a c Agus fhreagair Pilat iad, 's thuirt e: An aill leibh gun leig mi as dhuibh rìgh nan Iudhach?

Oir bha fios aige gum b' ann tromh fharmad a liubhair na h-ard-shagairt seachad e.

Ach bhrosnaich na h-ard-shagairt an sluagh, gun leigeadh e Barabbas mu sgaoil dhaibh m Agus fhreagair Pilat a rithist, is thuirt e riutha: Cìod ma ta is aill leibh mi dhianamh ri rìgh na Ach ghlaodh iad a rithist: Ceus e.

Is thuirt Pilat riutha: Cìod an t-olc a rinn e? Ach sann is mua ghlaodh iad: Ceus e.

Agus bho na bha Pilat deonach an sluagh a thoileachadh, leig e Barabbas mu sgaoil dhaibh Ach thug na saighdearan leo e a stigh gu cuairt an uachdrain, (ris an canar am Praetorium Agus dh' eid iad e le purpur, 'sa fighe crun dreighinn chuir iad air e.

Agus thoisich iad air furan a chur air, ag radh: Failt, a rìgh nan Iudhach.

Is bhuaill iad a cheann le cuilc; agus thilg iad smugaidean air, 'sa lubadh an glun, thug iad a Agus an deigh dhaibh magadh air, thug iad dheth am purpur, is chuir iad aodach fhein air, Agus rug iad air fear a bha dol seachad, Simon bho Chirene, athair Alastair agus Rufuis, a Agus thug iad e gu aite ris an canar Golgotha, se sin air eadar-theangachadh, aite Chalbha Agus thug iad dha ri ol fion measgte le mirr; agus cha do ghabh e e.

Agus air dhaibh a cheusadh, roinn iad aodach, a tilgeadh chrann air, fiach de a gheibheadh Agus bi an treasamh uair a bh' ann, agus cheus iad e.

'S bha chuis-dhitidh sgrìobhte os a chionn: RIGH NAN IUDHACH.

Agus cheus iad da mheirleach comhla ris, fear air a laimh dheis, is fear air a laimh chli.

Agus choimhlionadh an sgrìobtur, a tha ag radh: Agus bha e air a mheas am measg nan e Agus thug iadsan a bha dol seachad toibheum dha, a crathadh an cinn, 's ag radh: O thus: Teasraig thu fhein agus thig a nuas bhon chrois.

Mar an ciadna bha na h-ard-shagairt a magadh air, agus maille ris na Sgrìobhaich a cantui Thigeadh Criosda rìgh Israil a nuas a nis bhon chrois, chum gum faic agus gun creid sinn.

'S nuair a thainig an t-siathamh uair, bha dorchadas air an talamh gus an naoitheamh uair. Agus aig an naoitheamh uair dh' eigh losa le guth ard, ag radh: Eloi, Eloi, lamma sabactha Agus thuirt cuid den fheadhainn a bha 'nan seasamh mun cuairt, nuair a chual iad e: Seall Agus ruith fear, 'sa lionadh spuing le fion-geur, s ga cur air cuilc thug e dha ri ol ag radh: L Agus losa ag eigheach le guth ard, thug e suas an anail.

Agus sthracadh brat an teampuill na dha leth bho bhraighe gu iochdar.

Agus nuair a chunnaic an ceannard-ciad, a bha 'na sheasamh mu choinneamh, gun do dh Agus bha boirionnaich cuideachd a coimhead air na thachair ach fad as: nam measg bha I A lean e nuair a bha e ann an Galile, 'sa fhreasdail air, agus moran bhoirionnach eile, a bh 'S nuair thainig am feasgar, a chionn gum be an t-uidheamachadh a bh' ann, se sin an latl Thainig Ioseph bho Arimatea, comhairleach urramach, aig an robh suil e fhein ri rioghachd 'S bha ioghnadh air Pilat gun robh e cheana marbh. 'Sa gairm a cheannaird-chiad, dh' fha 'S nuair fhuair e fios bhon cheannard-chiad, thug e an corp do Ioseph.

Agus cheannaich Ioseph lion-anart, 's ga thoirt a nuas, shuain e san lion-anart e, agus chu

'S bha Mairi Magdalen agus Mairi mathair Ioseph a gabhail beachd caite an do chuireadh

'S nuair a chaidh an t-sabaid seachad, cheannaich Mairi Magdalen, is Mairi mathair Sheun Agus ro-mhoch sa mhaduinn air a chiad latha den t-seachduin, thainig iad thun na h-uaigh

'S bha iad ag radh ri cheile: Co charaicheas a chlach dhuinn bho bhial na h-uaighe?

'Sa toirt sula, chunnaic iad a chlach air a carachadh air falbh. Oir b' anabarrach mor i.

'Sa dol a stigh dhan uaigh, chunnaic iad fear og na shuidhe air an taobh dheas, an eideadl

Is thuirt e riutha: Na biodh eagal oirbh: tha sibh a sireadh losa bho Nasareth a chaidh a che Ach falbhaibh, is innsibh dha dheisciopuil, agus do Pheadar, gu bheil e dol roimhibh do Gh

'Sa gabhail a mach, theich iadsan bhon uaigh: oir ghlac eagal is uamhas iad; 's cha tuirt ia Ach esan ag eirigh moch sa mhaduinn air a chiad latha den t-seachduin, chunnacas an toi: Dh' fhalbh ise, agus dh' innis i dhaibhsan a bha air a bhith comhla ris, 's iad a gal sa caoid Is iadsan a cluinntinn gun robh e beo, 's gum facas e leatha, cha do chreid iad.

'S an deigh sin dh' fhiach e e fhein an riochd eile do dhithis dhiu, a bha coiseachd a mach

Agus dh' fhalbh iadsan, is dh' innis iad do chach: 'S cha mhua chreid iadsan iad.

Mu dheireadh chunnacas e leis na h-aon-diag, nuair a bha iad aig bord; agus chonaich e i

Is thuir e riutha: Falbhaibh feadh an t-saoghail gu leir, agus searmonaichibh an soisgeul dl
Esan a chreideas `sa bhaistear, sabhailear e: ach esan nach creid, theid a dhiteadh.
Agus leanaidh na comharran so iadsan a chreideas: Nam ainmse tilgidh iad a mach deoml
Is togaidh iad nathraichean; agus ma dh`olas iad ni marbhtach sam bith, cha dean e cron
Agus an deigh don Tighearna losa labhairt riutha, thogadh suas e gu neamh, agus tha e `r
Agus chaidh iadsan a mach, agus shearmonaich iad anns gach aite, an Tighearna a co-oit

40:28:20 a uče te, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do sk
41:1:1 Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího.
41:1:2 Je psáno u proroka Izaiáše: 'Hle, já posílám posla před tvou tváří, aby ti připravil cestu.
41:1:3 Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!'
41:1:4 To se stalo, když Jan Křtitel vystoupil na poušti a kázal: "Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hřích
41:1:5 Celá judská krajina i všichni z Jeruzaléma vycházeli k němu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho křtít
41:1:6 Jan byl oděn velbloudí srstí, měl kožený pás kolem boků a jedl kobylky a med divokých včel.
41:1:7 A kázal: "Za mnou přichází někdo silnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemíne
41:1:8 Já jsem vás křtil vodou, on vás bude křtít Duchem svatým."
41:1:9 V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn.
41:1:10 Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj.
41:1:11 A z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil."
41:1:12 A hned ho Duch vyvedl na poušť.
41:1:13 Byl na poušti čtyřicet dní a satan ho pokoušel; byl mezi dravou zvěří a andělé ho obsluhovali.
41:1:14 Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium:
41:1:15 "Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu."
41:1:16 Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž r
41:1:17 Ježíš jim řekl: "Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí."
41:1:18 Ihned opustili síť a šli za ním.
41:1:19 O něco dále uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana; ti byli na lodi a spravovali síť.
41:1:20 Hned je povolal. A zanechali na lodi svého otce Zebedea s pomocníky a šli za ním.
41:1:21 Když přišli do Kafarnaum, hned v sobotu šel do synagógy a učil.
41:1:22 I žasli nad jeho učením, neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.
41:1:23 V jejich synagóze byl právě člověk, posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl:
41:1:24 "Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi. Jsi Svatý Boží."
41:1:25 Ale Ježíš mu pohrozil: "Umlkni a vyjdi z něho!"
41:1:26 Nečistý duch jím zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel.
41:1:27 Všichni užasli a jeden druhého se ptali: "Co to je? Nové učení plné moci - i nečistým duchům přikáže, a
41:1:28 A pověst o něm se rychle roznesla všude po celé galilejské krajině.
41:1:29 Když vyšel ze synagógy, vstoupil s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejova.
41:1:30 Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli.
41:1:31 Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala.
41:1:32 Když nastal večer a slunce zapadalo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé.
41:1:33 Celé město se shromáždilo u dveří.
41:1:34 I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal. A nedovoľoval zlým duchů
41:1:35 Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil.
41:1:36 Šimon a jeho druhové se pustili za ním.
41:1:37 Když ho našli, řekli mu: "Všichni tě hledají."
41:1:38 Řekne jim: "Pojďte jinam do okolních městeček, abych i tam kázal, neboť proto jsem vyšel."
41:1:39 A tak šel, kázal v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.
41:1:40 Přejde k němu malomocný a na kolenou ho prosí: "Chceš-li, můžeš mě očistit."
41:1:41 Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist."
41:1:42 A hned se jeho malomocenství ztratilo a byl očištěn.
41:1:43 Ježíš mu pohrozil, poslal jej ihned pryč
41:1:44 a nařídil mu: "Ne abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co Mojžíš přiká
41:1:45 On však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlašoval, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, al
41:2:1 Když se po několika dnech vrátil do Kafarnaum, proslechlo se, že je doma.
41:2:2 Sešlo se tolik lidí, že už ani přede dvěma nebylo k hnutí. A mluvil k nim.
41:2:3 Tu k němu přišli s ochrnutým; čtyři ho nesli.
41:2:4 Protože se pro zástup nemohli k němu dostat, odkryli střechu tam, kde byl Ježíš, prorazili otvor a spustili r
41:2:5 Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: "Synu, odpouštěj se ti hříchy."
41:2:6 Seděli tam někteří ze zákoníků a v duchu uvažovali:
41:2:7 "Co to ten člověk říká? Rouhá se! Kdo jiný může odpouštět hříchy než Bůh?"
41:2:8 Ježíš hned svým duchem poznal, o čem přemýšlejí, a řekl jim: "Jak to, že tak uvažujete?
41:2:9 Je snadnější říci ochrnutému: 'Odpouštěj se ti hříchy,' anebo říci: 'Vstaň, vezmi své lože a chod?'"

41:2:10 Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy" - řekne ochrnutému:
41:2:11 "Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!"
41:2:12 On vstal, vzal hned své lože a vyšel před očima všech, takže všichni žasli a chválili Boha: "Něco takové!
41:2:13 Vyšel opět k moři. Všechnen lid k němu přicházel a on je učil.
41:2:14 A když šel dál, viděl Leviho, syna Alfeova, jak sedí v celnici, a řekl mu: "Pojď za mnou!" On vstal a šel za
41:2:15 Když byl u stolu v jeho domě, stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky mnoho celníků a jiných hříšníků; bylo
41:2:16 Když zákoníci z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, říkali jeho učedníkům: "Jak to, že jí s ce
41:2:17 Ježíš to uslyšel a řekl jim: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale
41:2:18 Učedníci Janovi a farizeové se postili. Přišli k němu a ptali se: "Jak to, že se učedníci Janovi a učedníci t
41:2:19 Ježíš jim řekl: "Mohou se hosté na svatbě postit, když je ženich s nimi? Pokud mají ženicha mezi sebou,
41:2:20 Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom, v ten den, se budou postit.
41:2:21 Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na starý šat, jinak se ten příšitý kus vytrhne, nové od starého,
41:2:22 A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak víno roztrhne měchy, a víno i měchy přijdou nazmar
41:2:23 Jednou v sobotu procházel obilím a jeho učedníci začali cestou mnout zrní z klasů.
41:2:24 Farizeové mu řekli: "Jak to, že dělají v sobotu, co se nesmí!"
41:2:25 Odpověděl jim: "Nikdy jste nečetli, co udělal David, když měl hlad a neměl co jíst, on i ti, kdo byli s ním?
41:2:26 Jak za velekněze Abiataru vešel do domu Božího a jedl posvátné chleby, které nesmí jíst nikdo kromě k
41:2:27 A řekl jim: "Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu.
41:2:28 Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou."
41:3:1 Vešel opět do synagogy; a byl tam člověk s odumřelou rukou.
41:3:2 Číhali na něj, uzdraví-li ho v sobotu, aby jej obžalovali.
41:3:3 On řekl tomu člověku s odumřelou rukou: "Vstaň a pojď doprostřed!"
41:3:4 Pak se jich zeptal: "Je dovoleno v sobotu jednat dobře, či zle, život zachránit, či utratit?" Ale oni mlčeli.
41:3:5 Tu se po nich rozhlédl s hněvem, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu člověku: "Zvedni ruku!" Zve
41:3:6 Když farizeové vyšli, hned se proti němu s herodiány umlouvali, že ho zahubí.
41:3:7 Ježíš se svými učedníky se uchýlil k moři. Šlo za ním množství lidí z Galileje; ale i z Judska,
41:3:8 Jeruzaléma, Idumeje, ze Zajordánie a z okolí Týru a Sidónu přišlo k němu velké množství, když slyšeli, co
41:3:9 Požádal učedníky, ať pro něho připraví loď, aby se zástup na něho netlačil.
41:3:10 Mnohé totiž uzdravil, proto se ti, kdo trpěli chorobami, tlačili k němu, aby se ho dotkli.
41:3:11 A nečistí duchové, jakmile ho viděli, padali před ním na zem a křičeli: "Ty jsi Syn Boží!"
41:3:12 On však jim přísně nakazoval, aby ho neprozrazovali.
41:3:13 Vystoupil na horu a zavolal k sobě ty, které si vyvolil; i přišli k němu.
41:3:14 Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je posílal kázat
41:3:15 a aby měli moc vymítat zlé duchy.
41:3:16 Ustanovil těchto dvanáct: Petra - toto jméno dal Šimonovi -
41:3:17 Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jimž dal jméno Boanerges, což znamená 'synové hromu',
41:3:18 Ondřeje, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Tadeáše, Šimona Kananejského
41:3:19 a Iškarjotského Jidáše, který ho pak zradil.
41:3:20 Vešel do domu a opět se shromáždil zástup, takže nemohli ani chleba pojmít.
41:3:21 Když to uslyšeli jeho příbuzní, přišli, aby se ho zmocnili; říkali totiž, že se pomátl.
41:3:22 Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: "Je posedlý Belzebulem. Ve jménu knížete démonů vyhání dém
41:3:23 Zavolal je k sobě a mluvil k nim v podobenstvích: "Jak může satan vyhánět satana?
41:3:24 Je-li království vnitřně rozděleno, nemůže obstát.
41:3:25 Je-li dům vnitřně rozdělen, nebude moci obstát.
41:3:26 A povstane-li satan sám proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, a je s ním konec.
41:3:27 Nikdo nemůže vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka dříve nespoutá. Pak te
41:3:28 Amen, pravím vám, že všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání.
41:3:29 Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem."
41:3:30 To pravil, protože řekli: "Má nečistého ducha."
41:3:31 Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel.
41:3:32 Kolem něho seděl zástup; řekli mu: "Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě."
41:3:33 Odpověděl jim: "Kdo je má matka a moji bratři?"
41:3:34 Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: "Hle, moje matka a moji bratři!"
41:3:35 Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka."
41:4:1 Opět začal učit u moře. Shromáždil se k němu tak veliký zástup, že musel vstoupit na loď na moři; posadil
41:4:2 Učil je mnohému v podobenstvích. Ve svém učení jim řekl:

41:4:3 "Slyšte! Vyšel rozsévač rozsívat.
41:4:4 Když rozsíval, padlo některé zrno podél cesty, a přiletěli ptáci a sezobali je.
41:4:5 Jiné padlo na skalnatou půdu, kde nemělo dost země, a hned vzešlo, protože nebylo hluboko v zemi.
41:4:6 Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože nemělo kořen, uschlo.
41:4:7 Jiné zase padlo do trní; trní vzrostlo, udusilo je, a zrno nevydalo úrodu.
41:4:8 A jiná zrna padla do dobré země a vzcházela, rostla, dávala úrodu a přinášela užitek třicetinásobný i šede
41:4:9 A řekl: "Kdo má uši k slyšení, slyš!"
41:4:10 Když byl o samotě, vyptávali se ho ti, kdo byli s ním spolu s Dvanácti, co znamenají podobenství.
41:4:11 Řekl jim: "Vám je dáno znát tajemství Božího království; ale těm, kdo jsou vně, je to všecko hádankou,
41:4:12 aby hleděli a hleděli, ale neviděli, poslouchali a poslouchali, ale nechápali, aby se snad neobrátili a neby
41:4:13 Řekl jim: "Nerozumíte tomuto podobenství? Jak porozumíte všem ostatním?
41:4:14 Rozsévač rozsívá slovo.
41:4:15 Toto jsou ti podél cesty, kde se rozsívá slovo: Když je uslyší, hned přichází satan a bere slovo do nich z
41:4:16 A podobně ti, u nichž je zaseto na skalnatou půdu: Ti slyší slovo a hned je s radostí přijímají.
41:4:17 Nezakořenilo v nich však a jsou nestálí; když pak přijde tíseň nebo pronásledování pro to slovo, hned od
41:4:18 U jiných je zaseto do trní: Ti slyší slovo,
41:4:19 ale časné starosti, vábivost majetku a chtivost ostatních věcí vnikají do nitra a dusí slovo, takže zůstane
41:4:20 A pak jsou ti, u nichž je zaseto do dobré země: Ti slyší slovo, přijímají je a nesou úrodu třicetinásobnou i
41:4:21 A řekl jim: "Přichází snad světlo, aby bylo dáno pod nádobu nebo pod postel, a ne na svícen?
41:4:22 Nic není skrytého, aby to jednou nebylo zjeveno, a nic nebylo utajeno, leč aby vyšlo najevo.
41:4:23 Kdo má uši k slyšení, slyš!"
41:4:24 Řekl jim také: "Dávejte pozor na to, co slyšíte! Jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám, a ještě př
41:4:25 Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má."
41:4:26 Dále řekl: "S Božím královstvím je to tak, jako když člověk zaseje semeno do země;
41:4:27 ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzchází a roste, on ani neví jak.
41:4:28 Země sama od sebe plodí nejprve stéblo, potom klas a nakonec zralé obilí v klasu.
41:4:29 A když úroda dozraje, hospodář hned pošle srp, protože nastala žeň."
41:4:30 Také řekl: "K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím je znázorníme?
41:4:31 Je jako hořčičné zrno: Když je zaseto do země, je menší než všechna semena na zemi;
41:4:32 ale když je zaseto, vzejde, přerůstá všechny byliny a vyhání tak velké větve, že ptáci mohou hnízdit v její
41:4:33 V mnoha takových podobenstvích k nim mluvil, tak jak mohli rozumět.
41:4:34 Bez podobenství k nim nemluvil, ale v soukromí svým učedníkům všecko vykládal.
41:4:35 Téhož dne večer jim řekl: "Přeplavme se na druhou stranu!"
41:4:36 Opustili zástup a odvezli ho lodí, na které byl. A jiné lodi ho doprovázely.
41:4:37 Tu se strhla velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď, že už byla skoro plná.
41:4:38 On však na zádi lodi na podušce spal. Učedníci ho probudí a řeknou mu: "Mistře, tobě je jedno, že zahy
41:4:39 Tu vstal, pohrozil větru a řekl moři: "Zmlkni, utiš se!" I ustal vítr a bylo veliké ticho.
41:4:41 Zmocnila se jich veliká bázeň a říkali jeden druhému: "Kdo to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?"
41:5:1 Přijeli na protější břeh moře do krajiny gerasenské.
41:5:2 Sotva Ježíš vystoupil z lodi, vyšel proti němu z hrobů člověk posedlý nečistým duchem.
41:5:3 Ten bydlel v hrobech a nikdo ho nedokázal spoutat už ani řetězy.
41:5:4 Často už ho spoutali okovy i řetězy, ale on řetězy ze sebe vždy strhal a okovy rozlámal. Nikdo neměl sílu
41:5:5 A stále v noci i ve dne křičel mezi hroby a na horách a bil do sebe kamením.
41:5:6 Když spatřil z dálky Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem
41:5:7 a hrozně křičel: "Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Při Bohu tě zapřísahám, netrap mě!"
41:5:8 Ježíš mu totiž řekl: "Duchu nečistý, vyjdi z toho člověka!"
41:5:9 A zeptal se ho: "Jaké je tvé jméno?" Odpověděl: "Mé jméno je 'Legie', poněvadž je nás mnoho."
41:5:10 A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny.
41:5:11 Páso se tam na svahu hory veliké stádo vepřů.
41:5:12 Ti zlí duchové ho prosili: "Pošli nás, ať vejdemo do těch vepřů!"
41:5:13 On jim to dovolil. Tu nečistí duchové vyšli z posedlého a vešli do vepřů; a stádo se hnalo střemhlav po s
41:5:14 Pasáci utekli a donesli o tom zprávu do města i do vesnic. Lidé se šli podívat, co se stalo.
41:5:15 Přišli k Ježíšovi a spatřili toho posedlého, který mívával množství zlých duchů, jak sedí oblečen a chová se
41:5:16 Ti, kteří to viděli, vyprávěli jim o tom posedlém a také o vepřích, co se s nimi stalo.
41:5:17 Tu počali prosit Ježíše, aby odešel z těch končin.
41:5:18 Když vstupoval na loď, prosil ho ten člověk dříve posedlý, aby směl být s ním.

41:5:19 Ale Ježíš mu to nedovolil a řekl: "Jdi domů ke své rodině a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když s
41:5:20 Ten člověk odešel a začal zvěstovat v Dekapoli, jak veliké věci mu učinil Ježíš; a všichni se divili.
41:5:21 Když se Ježíš přeplavil v lodi opět na druhou stranu a byl ještě na břehu moře, shromáždil se k němu ve
41:5:22 Tu přišel jeden představený synagogy, jménem Jairos, a sotva Ježíše spatřil, padl mu k nohám
41:5:23 a úpěnlivě ho prosil: "Má dcera umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila!"
41:5:24 Ježíš odešel s ním. Velký zástup šel za ním a tlačil se na něj.
41:5:25 Byla tam jedna žena, která měla dvanáct let krváčení.
41:5:26 Podstoupila mnohé léčení u mnoha lékařů a vynaložila všechno, co měla, ale nic jí nepomohlo, naopak, š
41:5:27 Když se doslechla o Ježíšovi, přišla zezadu v zástupu a dotkla se jeho šatu.
41:5:28 Říkala si totiž: "Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!"
41:5:29 A rázem jí přestalo krváčení a ucítila v těle, že je vyléčena ze svého trápení.
41:5:30 Ježíš hned poznal, že z něho vyšla síla, otočil se v zástupu a řekl: "Kdo se to dotkl mého šatu?"
41:5:31 Jeho učedníci mu řekli: "Vidíš, jak se na tebe zástup tlačí, a ptáš se: 'Kdo se mne to dotkl?'"
41:5:32 On se však rozhlížel, aby našel tu, která to učinila.
41:5:33 Ta žena věděla, co se s ní stalo, a tak s bázní a chvěním přišla, padla mu k nohám a pověděla mu celou
41:5:34 A on jí řekl: "Dcero, tvá víra tě zachránila. Odejdi v pokoji, uzdravena ze svého trápení!"
41:5:35 Když ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy a řekli: "Tvá dcera zemřela; proč ještě obtě
41:5:36 Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagogy: "Neboj se, jen věř!"
41:5:37 A nedovolil nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana.
41:5:38 Když přišli do domu představeného synagogy, spatřil velký rozruch, pláč a kvílení.
41:5:39 Vešel dovnitř a řekl jim: "Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí."
41:5:40 Oni se mu posmívali. Ale on všechny vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vstoup
41:5:41 Vzal ji za ruku a řekl: "Taliθα kum," což znamená: 'Děvče, pravím ti, vstaň!'
41:5:42 Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich úžas a zděšení.
41:5:43 Ježíš jim přísně nařídil, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali něco k jídlu.
41:6:1 Vyšel odtamtud a šel do svého domova; učedníci šli s ním.
41:6:2 Když přišla sobota, počal učit v synagóze. Mnoho lidí ho poslouchalo a v úžasu říkali: "Odkud to ten člově
41:6:3 Což to není ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u
41:6:4 Tu jim Ježíš řekl: "Prorok není beze cti, leda ve své vlasti, u svých příbuzných a ve svém domě."
41:6:5 A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je.
41:6:6 A podivil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.
41:6:7 Zavolal svých Dvanáct, počal je posílat dva a dva a dával jim moc nad nečistými duchy.
41:6:8 Přikázal jim, aby si nic nebrali na cestu, jen hůl: ani chleba, ani mošnu, ani peníze do opasku;
41:6:9 aby šli jen v sandálech a nebrali si dvoje šaty.
41:6:10 A řekl jim: "Když přijdete někam do domu, tam zůstávejte, dokud z těch míst neodejdete.
41:6:11 A které místo vás nepřijme a kde vás nebudou chtít slyšet, vyjděte odtamtud a setřeste prach ze svých r
41:6:12 I vyšli a volali k pokání;
41:6:13 vymítali mnoho zlých duchů, potírali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.
41:6:14 Uslyšel o tom král Herodes, neboť jméno Ježíšovo se stalo známým; říkalo se: "Jan Křtítel vstal z mrtvých
41:6:15 Jiní říkali: "Je to Eliáš!" A zase jiní: "Je to prorok - jeden z proroků."
41:6:16 Když to Herodes uslyšel, řekl: "To vstal Jan, kterého jsem dal stít."
41:6:17 Tento Herodes totiž dal Jana zatknout a vsadit v poutech do žaláře, protože si vzal za ženu Herodiadu, r
41:6:18 a Jan mu vytýkal: "Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!"
41:6:19 Herodias byla plná zloby proti Janovi, ráda by ho zbavila života, ale nemohla.
41:6:20 Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to muž spravedlivý a svatý, a chránil ho; když ho slyšel, byl
41:6:21 Vhodná chvíle nastala, když Herodes o svých narozeninách uspořádal hostinu pro své dvořany, důstojní
41:6:22 Tu vstoupila dcera té Herodiady, tančila a zalíbila se Herodovi i těm, kdo s ním hodovali. Král řekl dívce:
41:6:23 Zavázal se jí přísahou: "Dám ti, co si budeš přát, až do polovice svého království."
41:6:24 Ona vyšla a zeptala se matky: "Oč mám požádat?" Ta odpověděla: "O hlavu Jana Křtitele."
41:6:25 Dcera spěchala dovnitř ke králi a přednesla mu svou žádost: "Chci, abys mi dal ihned na míse hlavu Jan
41:6:26 Král se velmi zarmoutil, ale pro přísahu před spolustolovníky nechtěl ji odmítnout.
41:6:27 Proto poslal kata s příkazem přinést Janovu hlavu. Ten odešel, sťal Jana v žaláři
41:6:28 a přinesl jeho hlavu na míse; dal ji dívce a dívka ji dala své matce.
41:6:29 Když to uslyšeli Janovi učedníci, přišli, odnesli jeho tělo a uložili je do hrobu.
41:6:30 Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili.
41:6:31 Řekl jim: "Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočíte!" Stále totiž přicházelo a odcházelo

41:6:32 Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami.

41:6:33 Mnozí spatřili, jak odjíždějí, a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi.

41:6:34 Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je

41:6:35 Když už čas pokročil, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: "Toto místo je pusté a je už pozdě.

41:6:36 Propusť je, ať si jdou do okolních dvorů a vesnic nakoupit něco k jídlu."

41:6:37 Odpověděl jim: "Dejte vy jim jíst!" Řekli mu: "Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?"

41:6:38 Zeptal se jich: "Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!" Když to zjistili, řekli: "Pět, a dvě ryby."

41:6:39 Přikázal jim, aby všechny rozsadili po skupinách na zelený trávník.

41:6:40 Rozložili se tam oddíl za oddílem stokrát po padesáti.

41:6:41 Potom vzal Ježíš těch pět chlebů a dvě ryby, vzlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům.

41:6:42 A jedli všichni a nasýtli se;

41:6:43 a ještě sebrali dvanáct plných košů nalámaných chlebů i ryb.

41:6:44 Těch, kteří jedli chleby, bylo pět tisíc mužů.

41:6:45 Hned nato přiměl Ježíš své učedníky, aby vstoupili na loď a jeli napřed na druhý břeh k Betsaidě, než on

41:6:46 Rozloučil se s nimi a šel na horu, aby se modlil.

41:6:47 A když nastal večer, byla loď daleko na moři a on jediný na zemi.

41:6:48 Spatřil je zmožené veslováním, neboť vítr vál proti nim; tu k nim před svítáním kráčet po moři a chtěl jít c

41:6:49 Když ho uviděli kráčet po moři, vykřikli v domnění, že je to přízrak;

41:6:50 všichni ho totiž viděli a vyděsili se. On však na ně hned promluvil: "Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!"

41:6:51 Vstoupil k nim na loď a vítr se utišil. I byli celí ohromení úžasem.

41:6:52 Nepochopili totiž, jak to bylo s chleby, neboť jejich mysl nebyla vnímavá.

41:6:53 Když se dostali na druhý břeh, přistáli u Genezaretu.

41:6:54 Jakmile vystoupili z lodi, hned lidé Ježíše poznali,

41:6:55 zběhali celou tu krajinu a začali nosit na nosítkách nemocné na každé místo, o kterém slyšeli, že tam pr

41:6:56 A kamkoli vcházel do vesnic, měst i dvorců, kladli nemocné na tržičky a prosili ho, aby se směli dotknout

41:7:1 Shromáždili se k němu farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma.

41:7:2 Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícíma, to jest neomytýma rukama.

41:7:3 (Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce.

41:7:4 A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování ř

41:7:5 Farizeové a zákoníci se ho zeptali: "Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěcujícíma

41:7:6 Řekl jim: "Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: 'Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je d

41:7:7 marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.'

41:7:8 Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice."

41:7:9 A ještě řekl: "Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svou tradici!

41:7:10 Vždyť Mojžíš řekl: 'Cti svého otce i svou matku' a 'kdo zlořečí otcí nebo matce, ať je potrestán smrtí.'

41:7:11 Vy však učíte: Řekne-li někdo otcí nebo matce: 'To, čím jsem ti zavázán pomoci, je korbán (to jest dar B

41:7:12 již podle vás nemusí pro otce nebo matku nic udělat;

41:7:13 tak rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou pěstujete. A takových podobných věcí činíte mnoho."

41:7:14 Když znovu svolal zástup, řekl jim: "Slyšte mě všichni a rozumějte:

41:7:15 Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje."

41:7:16 ---

41:7:17 Když opustil zástup a vešel do domu, ptali se ho jeho učedníci na to podobenství.

41:7:18 Řekl jim: "Tak i vy jste nechápaví? Nerozumíte, že nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvět

41:7:19 poněvadž mu nevchází do srdce, ale do břicha a jde do hnoje?" Tak prohlásil všechny pokrmů za čisté.

41:7:20 A řekl: "Co vychází z člověka, to ho znesvěcuje.

41:7:21 Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy,

41:7:22 cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost.

41:7:23 Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka."

41:7:24 Vstal a odešel odtud do končin týrských. Vešel do jednoho domu a nechtěl, aby o tom někdo věděl. Nem

41:7:25 hned o něm uslyšela jedna žena, jejíž dcerka měla nečistého ducha. Přišla a padla mu k nohám;

41:7:26 a ta žena byla pohanka, rodem Syrofeničanka. Prosila ho, aby vyhnal zlého ducha z její dcery.

41:7:27 On jí řekl: "Nech napřed nasytit děti. Neboť se nesluší vzít chléb dětem a hodit jej psům."

41:7:28 Odpověděla mu: "Ovšem, pane, jenže i psi se pod stolem živí z drobtů po dětech."

41:7:29 Privil jí: "Žes toto řekla, jdi, zlý duch vyšel z tvé dcery."

41:7:30 Když se vrátila domů, našla dítě ležící na lůžku a zlý duch byl pryč.

41:7:31 Ježíš se vrátil z území Týru a šel přes Sidón k jezeru Galilejskému územím Dekapole.

41:7:32 Tu k němu přivedou člověka hluchého a špatně mluvícího a prosí ho, aby na něj vložil ruku.
41:7:33 Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka,
41:7:34 vzhledl k nebi, povzdechl a řekl: "Effatha," což znamená 'oteví se!'
41:7:35 I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně.
41:7:36 Ježíš jim nařídil, aby to nikomu neříkali. Čím více jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali.
41:7:37 Nadmíru se divili a říkali: "Dobře všechno učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč."
41:8:1 Když s ním v těch dnech opět byl velký zástup a neměli co jíst, zavolal si učedníky a řekl jim:
41:8:2 "Je mi líto zástupu, neboť již tři dny jsou se mnou a nemají co jíst.
41:8:3 Když je pošlu domů hladové, zemdlí na cestě; vřdyt' někteří z nich jsou zdaleka."
41:8:4 Jeho učedníci mu odpověděli: "Odkud by kdo mohl tady na poušti vzít chléb, aby všechny nasýtil?"
41:8:5 Zeptal se jich: "Kolik chlebů máte?" Řekli: "Sedm."
41:8:6 Nařídil tedy zástupu usednout na zem; vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům
41:8:7 Měli i několik rybiček; vzdal za ně díky a nařídil, aby je také předkládali.
41:8:8 I jedli, nasýtili se a sebrali zbylých nalámaných chlebů sedm košů.
41:8:9 Těch lidí bylo asi čtyři tisíce. Pak je propustil.
41:8:10 Hned nato vstoupil se svými učedníky na loď a připlul do končin dalmanutských.
41:8:11 Přišli farizeové a začali se s ním přit; žádali na něm znamení z nebe a tak ho pokoušeli.
41:8:12 V duchu si povzdechl a řekl: "Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, pravím vám, tomuhle pokolení n
41:8:13 Odešel od nich, vstoupil opět na loď a odjel na druhý břeh.
41:8:14 Zapomněli si vzít s sebou chleby; na lodi měli jen jeden chléb.
41:8:15 Domlouval jim: "Hledte se varovat kvasu farizeů a kvasu Herodova!"
41:8:16 I začali mezi sebou rozmlouvat, že nemají chleba.
41:8:17 Když to Ježíš zpozoroval, řekl jim: "Proč mluvíte o tom, že nemáte chleba? Ještě nerozumíte a nechápe
41:8:18 Oči máte, a nevidíte, uši máte, a neslyšíte! Nepamatujete se,
41:8:19 když jsem lámal těch pět chlebů pěti tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?" Řekli m
41:8:20 "A když sedm chlebů čtyřem tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?" Odpověděli mu
41:8:21 Řekl jim: "Ještě nechápete?"
41:8:22 Přišli do Betsaidy. Přivedli k němu slepce a prosili jej, aby se ho dotkl.
41:8:23 I vzal toho slepého za ruku a vyvedl ho z vesnice; potřel mu slinou oči, vložil na něho ruce a ptal se ho: "
41:8:24 On pozvedl oči a řekl: "Vidím lidi, vypadají jako stromy, a chodí."
41:8:25 Potom mu znovu položil ruce na oči; slepý prohlédl, byl uzdraven a viděl všechno zcela zřetelně.
41:8:26 Ježíš ho poslal domů a přikázal mu: "Ale do vesnice nechoď!"
41:8:27 Ježíš se svými učedníky vyšel do vesnic u Cesareje Filipovy. Cestou se učedníků ptal: "Za koho mě lidé
41:8:28 Řekli mu: "Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a někteří za jednoho z proroků."
41:8:29 Zeptal se jich: "A za koho mě pokládáte vy?" Petr mu odpověděl: "Ty jsi Mesiáš."
41:8:30 I přikázal jim, aby nikomu o něm neříkali.
41:8:31 A začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zab
41:8:32 A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat.
41:8:33 On se však obrátil, podíval se na učedníky a pokáral Petra: "Jdi mi z cesty, satane; tvé smýšlení není z t
41:8:34 Zavolal k sobě zástup s učedníky a řekl jim: "Kdo chce jít se mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a ná
41:8:35 Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium
41:8:36 Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život?
41:8:37 Zač by mohl člověk získat zpět svůj život?
41:8:38 Kdo se stydí za mne a za má slova v tomto zpronevěřilém a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i :
41:9:1 Řekl jim také: "Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud nespatří Boží král
41:9:2 Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš jen Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A
41:9:3 Jeho šat byl zářivě bílý, jak by jej žádný bělič na zemi nedovedl vybělit.
41:9:4 Zjevil se jim Eliáš a Mojžíš a rozmlouvali s Ježíšem.
41:9:5 Petr promluvil a řekl Ježíšovi: "Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšc
41:9:6 Nevěděl, co by řekl; tak byli zděšeni.
41:9:7 Tu přišel oblak, zastínil je a z oblaku se ozval hlas: "Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchajte."
41:9:8 Když se pak rychle rozhlédli, neviděli u sebe již nikoho jiného než Ježíše samotného.
41:9:9 Když sestupovali z hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z
41:9:10 To slovo je zaujalo a společně rozbírali, co to znamená vstát z mrtvých.
41:9:11 A vyptávali se: "Proč říkají zákoníci, že napřed musí přijít Eliáš?"
41:9:12 Řekl jim: "Eliáš má přijít napřed a obnovit všechno. Jak to však, že je psáno o Synu člověka, že má mnoh

41:9:13 Ale pravím vám, že Eliáš již přišel a učinili mu, co se jim líbilo, jak je to o něm psáno."

41:9:14 Když přišli k ostatním učedníkům, spatřili kolem nich veliký zástup a zákoníky, kteří se s nimi přeli.

41:9:15 A celý zástup, jakmile ho uviděl, užasl; přibíhali k němu a zdravili ho.

41:9:16 Ježíš se jich otázel: "Oč se s nimi přete?"

41:9:17 Jeden člověk ze zástupu mu odpověděl: "Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má zlého ducha,

41:9:18 Kdekoli se ho zmocní, povalí ho a on má pěnu u úst, skřípe zuby a strne. Požádal jsem tvé učedníky, ab

41:9:19 Odpověděl jim: "Pokolení nevěřící, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám ještě snášet? Při

41:9:20 I přivedli ho k němu. Když ten duch Ježíše spatřil, hned chlapce zkroutil křeč; padl na zem, svíjel se a r

41:9:21 Ježíš se zeptal jeho otce: "Odkdy to má?" Odpověděl: "Od dětství.

41:9:22 A často jej zlý duch srazil, dokonce do ohně i do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li, slituj se nad námi a

41:9:23 Ježíš mu řekl: "Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří."

41:9:24 Chlapcův otec rychle vykřikl: "Věřím, pomoz mé nedověře."

41:9:25 Když Ježíš viděl, že se sbíhá zástup, pohrozil nečistému duchu: "Duchu němý a hluchý, já ti nařizuji, vyj

41:9:26 Duch vykřikl, silně jím zalomcoval a vyšel; chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že umřel.

41:9:27 Ale Ježíš ho vzal za ruku, pozvedl ho a on vstal.

41:9:28 Když vešel do domu a jeho učedníci s ním byli sami, ptali se ho: "Proč jsme ho nemohli vyhnat my?"

41:9:29 Řekl jim: "Takový duch nemůže vyjít jinak než modlitbou."

41:9:30 Když odtamtud vyšli, procházeli Galileou; Ježíš však nechtěl, aby se o tom vědělo,

41:9:31 neboť učil své učedníky a říkal jim: "Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho; a až bude zabit, po

41:9:32 Oni však tomu slovu nerozuměli a báli se ho zeptat.

41:9:33 Přišli do Kafarnaum. Když byl doma, ptal se jich: "O čem jste cestou uvažovali?"

41:9:34 Ale oni mlčeli, neboť cestou se mezi sebou dohadovali, kdo je největší.

41:9:35 Ježíš usedl, zavolal svých Dvanáct a řekl jim: "Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník vš

41:9:36 Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich, objal je a řekl jim:

41:9:37 "Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toh

41:9:38 Jan mu řekl: "Mistře, viděli jsme kohosi, kdo v tvém jménu vyhání demony, ale s námi nechodil; i bránili j

41:9:39 Ježíš však řekl: "Nebraňte mu! Žádný, kdo učiní mocný čin v mém jménu, nemůže mi hned nato zlořečit

41:9:40 Kdo není proti nám, je pro nás.

41:9:41 Kdokoli vám podá číši vody, protože jste Kristovi, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu."

41:9:42 "Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, lépe by mu bylo, kdyby mu dali na

41:9:43 Svádí-li tě k hříchu tvá ruka, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačen, než abys šel s oběma

41:9:44 ---

41:9:45 A svádí-li tě k hříchu noha, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života chromý, než abys byl s oběma noh

41:9:46 ---

41:9:47 A jestliže tě svádí oko, vyloupni je; lépe je pro tebe, vejdeš-li do Božího království jednooký, než abys by

41:9:48 kde 'jejich červ neumírá a oheň nehasne'.

41:9:49 Každý bude solen ohněm.

41:9:50 Sůl je dobrá; ztratí-li však svou slanost, čím ji osolíte? Mějte sůl v sobě a žijte mezi sebou v pokoji."

41:10:1 I vstal a šel odtamtud do judských krajin a za Jordán. Opět se k němu shromáždily zástupy, a on je zase

41:10:2 Tu přišli farizeové a zkoušeli ho: ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit manželku.

41:10:3 Odpověděl jim: "Co vám ustanovil Mojžíš?"

41:10:4 Řekli: "Mojžíš dovolil napsat rozlukový lístek a propustit."

41:10:5 Ježíš jim řekl: "Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto ustanovení.

41:10:6 Od počátku stvoření 'Bůh učinil člověka jako muže a ženu;

41:10:7 proto opustí muž svého otce i matku a připojí se k své manželce,

41:10:8 a budou ti dva jedno tělo'; takže již nejsou dva, ale jeden.

41:10:9 A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!"

41:10:10 V domě se ho učedníci znovu na tu věc ptali.

41:10:11 I řekl jim: "Kdo propustí svou manželku a vezme si jinou, dopouští se vůči ní cizoložství;

41:10:12 a jestliže manželka propustí svého muže a vezme si jiného, dopouští se cizoložství."

41:10:13 Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali.

41:10:14 Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl jim: "Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takový

41:10:15 Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde."

41:10:16 Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.

41:10:17 Když se vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk a poklekl před ním a ptal se ho: "Mistře dobrý,

41:10:18 Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh.

41:10:19 Příklad znáš: Nezbiješ, nezcizoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, c

41:10:20 On mu na to řekl: "Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí."

41:10:21 Ježíš na něj s láskou pohledl a řekl: "Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a bu

41:10:22 On po těch slovech svěsil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho majetku.

41:10:23 Ježíš se rozhlédl po svých učednících a řekl jim: "Jak těžko vejdu do Božího království ti, kdo mají bo

41:10:24 Učedníky ta slova zarazila. Ježíš jim ještě jednou řekl: "Dítky, jak těžké je vejít do království Božího!

41:10:25 Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího království."

41:10:26 Ještě více se zhrozili a říkali si: "Kdo tedy může být spasen?"

41:10:27 Ježíš na ně pohledl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno."

41:10:28 Tu se Petr ozval: "Hle, my jsme opustili všechno a šli jsme za tebou."

41:10:29 Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo matku n

41:10:30 aby nyní, v tomto čase, nedostal spolu s pronásledováním stokrát více domů, bratří, sester, matek, dět

41:10:31 Mnozí první budou poslední a poslední první."

41:10:32 Byli na cestě do Jeruzaléma a Ježíš šel před nimi; byli zaraženi a ti, kteří šli za nimi, se báli. Vzal k sob

41:10:33 "Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům; odsoudí ho na smrt a

41:10:34 budou se mu posmívat, poplívají ho, zbičují a zabijí; a po třech dnech vstane."

41:10:35 Přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu: "Mistře, chtějí bychom, abys nám učinil,

41:10:36 Řekl jim: "Co chcete, abych vám učinil?"

41:10:37 Odpověděli mu: "Dej nám, abychom měli místo jeden po tvé pravici a druhý po levici v tvé slávě."

41:10:38 Ale Ježíš jim řekl: "Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já piji, nebo být pokřtěni křtem, kterým já

41:10:39 Odpověděli: "Můžeme." Ježíš jim řekl: "Kalich, který já piji, budete pít a křtem, kterým já jsem křtěn, bu

41:10:40 Ale udělovat místa po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří těm, jimž jsou připravena."

41:10:41 Když to uslyšelo ostatních deset, začali se hněvat na Jakuba a Jana.

41:10:42 Ježíš je zavolal k sobě a řekl jim: "Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u

41:10:43 Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem;

41:10:44 a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech.

41:10:45 Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnoh

41:10:46 Přišli do Jericha. A když vycházel s učedníky a s velkým zástupem z Jericha, seděl u cesty syn Timaiů

41:10:47 Když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: "Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"

41:10:48 Mnozí ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"

41:10:49 Ježíš se zastavil a řekl: "Zavolejte ho!" I zavolali toho slepého a řekli mu: "Vzchop se, vstaň, volá tě!"

41:10:50 Odhodil svůj plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi.

41:10:51 Ježíš mu řekl: "Co chceš, abych pro tebe učinil?" Slepý odpověděl: "Pane, ať vidím!"

41:10:52 Ježíš mu řekl: "Jdi, tvá víra tě zachránila." Hned prohlédl a šel tou cestou za ním.

41:11:1 Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betanii u Olivové hory, poslal dva ze svých učedníků

41:11:2 a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, i

41:11:3 A řekne-li vám někdo: 'Co to děláte?', odpovězte: 'Pán je potřebuje a hned je sem zas vrátí.'"

41:11:4 Vyšli a na rozcestí našli oslátko přivázané venku u dveří. Když je odvázovali,

41:11:5 někteří z těch, kteří tam stáli, jim řekli: "Co to děláte, že odvážete to oslátko?"

41:11:6 Odpověděli jim tak, jak Ježíš přikázal, a oni je nechali.

41:11:7 Oslátko přivedli k Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil.

41:11:8 Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiné zelené ratolesti z polí.

41:11:9 A ti, kdo šli před ním i za ním, volali: "Hosanna!

41:11:10 Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď přicházející království našeho otce I

41:11:11 Ježíš vjel do Jeruzaléma a vešel do chrámu. Po všem se rozhlédl, a poněvadž již bylo pozdě večer, od

41:11:12 Když vyšli druhého dne z Betanie, dostal hlad.

41:11:13 Spatřil z dálky fíkovník, který měl listy, a šel se podívat, zda na něm něco nalezne. Když k němu přišel,

41:11:14 I řekl mu: "Ať z tebe již na věky nikdo nejí ovoce!" Učedníci to slyšeli.

41:11:15 Přišli do Jeruzaléma. Když vešel do chrámu, začal vyhánět prodavače a kupující v nádvoří, zpěvrcel :

41:11:16 nedovoloval ani to, aby někdo s čímkoliv procházel nádvořím.

41:11:17 A učil je: "Což není psáno: 'Můj dům bude zván domem modlitby pro všechny národy'? Vy však jste z n

41:11:18 Velekněží a zákoníci to uslyšeli a hledali, jak by ho zahubili; báli se ho totiž, protože všechn lid byl nac

41:11:19 A když nastal večer, vyšel Ježíš s učedníky z města.

41:11:20 Ráno, když šli kolem, uviděl ten fíkovník uschlý od kořenů.

41:11:21 Petr se rozpomenul a řekl: "Mistře, pohled, fíkovník, který jsi proklel, uschl."

41:11:22 Ježíš jim odpověděl: "Mějte víru v Boha!

41:11:23 Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: 'Zdvihni se a vrhni se do moře' - a nebude pochybovat, ale
41:11:24 Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, je vám dáno, a budete to mít.
41:11:25 A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích
41:11:26 ---
41:11:27 Znovu přišli do Jeruzaléma. Když procházel chrámem, přišli k němu velekněží, zákoníci a starší
41:11:28 a řekli mu: "Jakou mocí to činíš? A kdo ti dal tuto moc, abys to činil?"
41:11:29 Ježíš jim řekl: "I já vám položím jednu otázku; odpovězte mně, a já vám povím, jakou mocí to činím!
41:11:30 Odkud měl Jan pověření křtít? Z nebe, či od lidí? Odpovězte mi!"
41:11:31 I dohadovali se mezi sebou: "Řekneme-li 'z nebe', namítne nám: 'Proč jste mu tedy neuvěřili?'
41:11:32 Řekneme-li však 'od lidí'?" - to se zas báli zástupu; neboť všichni měli za to, že Jan byl opravdu prorok.
41:11:33 Odpověděli tedy Ježíšovi: "Nevíme." A Ježíš jim řekl: "Ani já vám nepovím, jakou mocí to činím."
41:12:1 Začal k nim mluvit v podobenstvích: "Jeden člověk vysadil vinici, obehnal ji zdí, vykopal nádrž k lisu a vy
41:12:2 V stanovený čas poslal k vinařům služebníka, aby od nich vybral podíl z výnosu vinice.
41:12:3 Ale oni ho chytili, zбили a poslali zpět s prázdnou.
41:12:4 Opět k nim poslal jiného služebníka. Toho zpoličkovali a tak zneuctili.
41:12:5 Poslal dalšího, toho zabili; a mnoho jiných - jedny zbili, jiné zabili.
41:12:6 Měl ještě jednoho: svého milovaného syna. Toho k nim poslal nakonec a říkal si: 'Na mého syna budou i
41:12:7 Ale ti vinaři si mezi sebou řekli: 'To je dědic. Pojďte, zabijeme ho a dědictví bude naše!'
41:12:8 A chytili ho, zabili a vyhodili ven z vinice.
41:12:9 Co udělá pán vinice? Přejde, zahubí vinaře a vinici dá jiným.
41:12:10 Nečetli jste v Písmu slovo: 'Kámen, který stavitelé zavrhl, stal se kamenem úhelným;
41:12:11 Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích?'"
41:12:12 Nepřátelé se chtěli Ježíše zmocnit, neboť poznali, že to podobenství řekl proti nim, ale báli se lidu. I ne
41:12:13 Poslali k němu některé z farizeů a herodiánů, aby ho chytili za slovo.
41:12:14 Ti šli a řekli: "Mistře, víme, že jsi pravdivý a že se na nikoho neohlížíš; ty přece nebereš ohled na posta
41:12:15 On však prohlédl jejich úskok a řekl jim: "Co mě pokoušíte? Ukažte mi denár!"
41:12:16 Když mu jej podali, zeptal se jich: "Čí je tento obraz a nápis?" Odpověděli: "Císařův."
41:12:17 Ježíš jim řekl: "Co je císařovo, odevzdejte císaři, a co je Boží, Bohu." Velice se nad tím podivili.
41:12:18 Přišli k němu saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a ptali se ho:
41:12:19 "Mistře, Mojžíš nám ustanovil: 'Zemře-li něčí bratr a zanechá manželku bezdětnou, ať se s ní ožení jeh
41:12:20 Bylo sedm bratří. Oženil se první a zemřel bez potomka.
41:12:21 Jeho manželku si vzal druhý, ale zemřel a také nezanechal potomka. A stejně třetí.
41:12:22 A nikdo z těch sedmi nezanechal potomka. Naposledy ze všech zemřela i ta žena.
41:12:23 Komu z nich bude patřit, až při vzkříšení vstanou? Všech sedm ji přece mělo za manželku."
41:12:24 Ježíš jim řekl: "Mýlíte se, neznáte Písma ani moc Boží!
41:12:25 Když lidé vstanou z mrtvých, nežení se ani nev dávají, ale jsou jako nebeští andělé.
41:12:26 A pokud jde o mrtvé, že vstanou, nečetli jste v knize Mojžíšově, ve vyprávění o hořícím keři, jak Bůh M
41:12:27 On přece není Bohem mrtvých, nýbrž Bohem živých. Velmi se mýlíte!"
41:12:28 Přistoupil k němu jeden ze zákoníků, který slyšel jejich rozhovor a shledal, že jim dobře odpověděl. Zeř
41:12:29 Ježíš odpověděl: "První je toto: 'Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán;
41:12:30 miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!
41:12:31 Druhý je toto: 'Miluj svého bližního jako sám sebe!' Většího přikázání nad tato dvě není."
41:12:32 I řekl mu ten zákoník: "Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že jest jediný Bůh a že není jiného kromě
41:12:33 a milovat jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc než př
41:12:34 Když Ježíš viděl, že moudře odpověděl, řekl mu: "Nejsi daleko od Božího království." Potom se ho již n
41:12:35 Když Ježíš učil v chrámu, řekl jim ještě: "Jak mohou zákoníci říkat, že Mesiáš je syn Davidův?
41:12:36 Sám David řekl v Duchu svatém: 'Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud ti nepoložíř
41:12:37 Sám David nazývá Mesiáše Pánem, jak tedy může být jeho synem?" Početný zástup rád mu nasloucha
41:12:38 Když učil, řekl: "Varujte se zákoníků, kteří se rádi procházejí v dlouhých řízách, stojí o pozdravy na ulici
41:12:39 o přední sedadla v synagógách a přední místa na hostinách.
41:12:40 Vyjdají domy vdov a dlouho se naoko modlí. Ty postihne tím přísnější soud."
41:12:41 Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhadzují peníze. A mnozí bohatí dávali mno
41:12:42 Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyřák.
41:12:43 Zavolal své učedníky a řekl jim: "Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteř
41:12:44 Všichni totiž dali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho m
41:13:1 A když vycházel z chrámu, řekl mu jeden z jeho učedníků: "Pohled' Mistře, jaké to kameny a jaké stavby

41:13:2 Ježíš mu řekl: "Obdivuješ ty velké stavby? Nezůstane z nich kámen na kameni, všechno bude rozmetán
41:13:3 Když seděl na Olivové hoře naproti chrámu a byli sami, zeptali se ho Petr, Jakub, Jan a Ondřej:
41:13:4 "Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení, až se začne všechno schylovat ke konci!"
41:13:5 Ježíš jim odpověděl: "Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl.
41:13:6 Mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: 'Já jsem to' a svedou mnohé.
41:13:7 Až uslyšíte válečný ryk a zvěsti o válkách, nelekejte se! Musí to být, ale to ještě nebude konec.
41:13:8 Povstane národ proti národu a království proti království, v mnohých krajinách budou zemětřesení, bude
41:13:9 Vy sami se mějte na pozoru! Budou vás vydávat soudům, budete biti v synagógách, budete stát před vlád
41:13:10 Ale dříve musí být evangelium kázáno všem národům.
41:13:11 Až vás povedou před soud, nemějte předem starost, co budete mluvit; ale co vám bude v té hodině dár
41:13:12 Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život.
41:13:13 Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.
41:13:14 Když pak uvidíte 'znesvěcující ohavnost' stát tam, kde být nemá - kdo čte, rozuměj - tehdy ti, kdo jsou v
41:13:15 kdo je na střeše, ať nesestupuje a nevchází do domu, aby si odtud něco vzal;
41:13:16 a kdo je na poli, ať se nevrací domů, aby si vzal plášť.
41:13:17 Běda těhotným a kojícím v oněch dnech!
41:13:18 Modlete se, aby to nebylo v zimě.
41:13:19 S těmi dny přijde takové soužení, jaké nebylo od počátku světa, který stvořil Bůh, až do dneška a nikdy
41:13:20 A kdyby Pán nezkrátil ty dny, nebyl by spasen žádný člověk. Ale kvůli svým vyvoleným zkrátí ty dny.
41:13:21 A tehdy, řekne-li vám někdo: 'Hle, tu je Mesiáš, hle tam,' nevěťte!
41:13:22 Vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět znamení a zázraky, aby svedli vyvolené, kdyby
41:13:23 Vy však se mějte na pozoru! Všecko jsem vám řekl předem.
41:13:24 Ale v těch dnech po onom soužení zatmí se slunce, a měsíc ztratí svou záři,
41:13:25 hvězdy budou padat z nebe a mocnosti, které jsou v nebesích, se zachvějí.
41:13:26 A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou.
41:13:27 Tehdy vyšle anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř úhlů světa, od nejzazších konců země po nejzaz:
41:13:28 Od fíkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větev raší a vyráží listí, víte, že léto je blízko.
41:13:29 Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi.
41:13:30 Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všecko stane.
41:13:31 Nebe a země pominou, ale má slova nepomnou.
41:13:32 O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.
41:13:33 Mějte se na pozoru, bděte, neboť nevíte, kdy ten čas přijde.
41:13:34 Jako člověk, který je na cestách: než opustil svůj dům, dal každému služebníku odpovědnost za jeho p
41:13:35 Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno;
41:13:36 aby vás nenalezl spící, až znenadání přijde.
41:13:37 Co vám říkám, říkám všem: Bděte!"
41:14:1 Bylo dva dny před Velikonocemi, svátkem nekvašených chlebů. Velekněží a zákoníci přemýšleli, jak by s
41:14:2 Říkali: "Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nevzbouřil."
41:14:3 Když byl v Betanii v domě Šimona Malomocného a seděl u stolu, přišla žena, která měla alabastrovou n
41:14:4 Někteří se hněvali: "Nač ta ztráta oleje?
41:14:5 Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým." A osopili se na ni.
41:14:6 Ježíš však řekl: "Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonala na mně dobrý skutek.
41:14:7 Vždyť chudé máte stále kolem sebe, a kdykoli chcete, můžete jim činit dobře; mne však nemáte stále.
41:14:8 Ona učinila, co měla; už napřed pomazala mé tělo k pohřbu.
41:14:9 Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku
41:14:10 Jidáš Iškariotský, jeden z Dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil.
41:14:11 Ti se zaradovali, když to slyšeli, a slíbili mu peníze. I hledal vhodnou příležitost, jak by jim ho vydal.
41:14:12 Prvního dne nekvašených chlebů, když se zabíjel velikonoční beránek, řekli Ježíšovi jeho učedníci: "Kd
41:14:13 Poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: "Jděte do města a potká vás člověk, který nese džbán vody. Ji
41:14:14 a kam vejde, řekněte hospodáři: 'Mistr vzkazuje: Kde je pro mne světnice, v níž bych jedl se svými učer
41:14:15 A on vám ukáže velkou horní místnost, zařízenou a připravenou; tam pro nás připravte večeři!"
41:14:16 Učedníci šli, a když přišli do města, našli všecko, jak jim to řekl; a připravili velikonočního beránka.
41:14:17 Večer přišel Ježíš s Dvanácti.
41:14:18 A když byli u stolu a jedli, řekl: "Amen, pravím vám, že jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí."
41:14:19 Zarmoutilo je to a začali se ho jeden po druhém ptát: "Snad ne já?"
41:14:20 Řekl jim: "Jeden ze Dvanácti, který se mnou namáčí chléb v téže míse.

41:14:21 Syn člověka odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo
41:14:22 Když jedli, vzal chléb, poželhal, lámal a dával jim se slovy: "Vezměte, toto jest mé tělo."
41:14:23 Pak vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni.
41:14:24 A řekl jim: "Toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé.
41:14:25 Amen, pravím vám, že nebudu již pít z plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu pít nový kalich v Bož
41:14:26 Když zazpívali chvalozpěv, šli na Olivovou horu.
41:14:27 Ježíš jim řekl: "Všichni ode mne odpadnete, neboť je psáno: 'Budu bít pastýře a ovce se rozprchnou.'
41:14:28 Ale po svém vzkříšení vás předejdu do Galileje."
41:14:29 Tu mu Petr řekl: "I kdyby všichni odpadli, já ne."
41:14:30 Ježíš mu odpověděl: "Amen, pravím tobě, že dnes, této noci, dřív než kohout dvakrát zakokrhá, právě t
41:14:31 On však ještě horlivěji prolašoval: "I kdybych měl spolu s tebou umřít, nezapřu tě." Tak mluvili všichni.
41:14:32 Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: "Počkejte tu, než se pomodlím."
41:14:33 Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost.
41:14:34 A řekl jim: "Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!"
41:14:35 Poodešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina.
41:14:36 Řekl: "Abba, Otče, tobě je všecko možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty c
41:14:37 Přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: "Šimone, ty spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu
41:14:38 Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé."
41:14:39 Znovu odešel a modlil se stejnými slovy.
41:14:40 A když se vrátil, opět je zastihl spící; oči se jim zavíraly a nevěděli, co by mu odpověděli.
41:14:41 Přišel potřetí a řekl jim: "Ještě spíte a odpočíváte? Už dost! Přišla hodina, hle, Syn člověka je vydáván
41:14:42 Vstaňte, pojdme! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje."
41:14:43 Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží, zákoníci a starší s ním poslali zástup,
41:14:44 Jeho zrádce s nimi domluvil znamení. Řekl: "Kterého políbím, ten to je; toho zatkněte a pod dozorem o
41:14:45 Když Jidáš přišel, hned k Ježíšovi přistoupil a řekl: "Mistře!" a políbil ho.
41:14:46 Oni pak na něho vztáhli ruce a zmocnili se ho.
41:14:47 Tu jeden z těch, kdo stáli kolem, tasil meč, zasáhl veleknězova sluhu a uťal mu ucho.
41:14:48 Ale Ježíš jim řekl: "Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali.
41:14:49 Denně jsem učival u vás v chrámě a nezmocnili jste se mne. Ale je třeba, aby se naplnila Písma!"
41:14:50 Všichni ho opustili a utekli.
41:14:51 Šel za ním nějaký mladík, který měl na sobě jen kus plátna přes nahé tělo; toho chytili.
41:14:52 On jim však nechal plátno v rukou a utekl.
41:14:53 Ježíše odvedli k veleknězi, kde se shromáždili nejvyšší kněží, starší a zákoníci.
41:14:54 Petr šel zpovzdálí za Ježíšem až dovnitř do veleknězova dvora; seděl tam spolu se sluhou a ohříval se u
41:14:55 Velekněží a celá rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nenalezali.
41:14:56 Mnozí sice proti němu křivě svědčili, ale jejich svědectví se neshodovala.
41:14:57 Někteří pak vystoupili a křivě proti němu svědčili:
41:14:58 "Slyšeli jsme ho říkat: Já zbořím tento chrám udělaný rukama a ve třech dnech vystavím jiný, ne rukam
41:14:59 Ale ani zde se jejich svědectví neshodovala.
41:14:60 Tu velekněz vstal, postavil se uprostřed a otázal se Ježíše: "Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě s
41:14:61 On však mlčel a nic neodpověděl. Opět se ho velekněz zeptal: "Jsi ty Mesiáš, Syn Požehnaného?"
41:14:62 Ježíš řekl: "Já jsem. A uzhíte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebes!
41:14:63 Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: "Nač ještě potřebujeme svědky?
41:14:64 Slyšeli jste rouhání. Co o tom soudíte?" Oni pak všichni rozhodli, že je hoden smrti.
41:14:65 Někteří na něj počali plivat, zakrývali mu obličej, bili ho po hlavě a říkali mu: "Prorokuj!" A sluhové ho t
41:14:66 Když byl Petr dole v nádvoří, přišla jedna z veleknězových služek,
41:14:67 a když uviděla Petra, jak se ohřívá, pohlédla na něj a řekla: "I ty jsi byl s tím Nazaretským Ježíšem!"
41:14:68 On však zapřel: "O ničem nevím a vůbec nechápu, co říkáš." A vyšel ven do předního dvora. Vtom zak
41:14:69 Ale služka ho uviděla a zase začala říkat těm, kdo stáli poblíž: "Ten člověk je z nich!"
41:14:70 On však opět zapíral. A zakrátko zase ti, kdo stáli kolem, řekli Petrovi: "Jistě jsi z nich, vždyť jsi z Galile
41:14:71 On se však začal zaklínat a zapřísahat: "Neznám toho člověka, o němž mluvíte."
41:14:72 Vtom kohout zakokrhá podruhé. Tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: "Dřív než kohout
41:15:1 A hned zrána se poradili velekněží, starší a zákoníci, celá rada; sputali Ježíše, odvedli jej a vydali Pilát
41:15:2 Pilát se ho otázal: "Ty jsi král Židů?" On mu odpověděl: "Ty sám to říkáš."
41:15:3 Velekněží na něj mnoho žalovali.
41:15:4 Tu se ho Pilát znovu otázal: "Nic neodpovídáš? Pohled, co všecko na tebe žalují!"

41:15:5 Ježíš však už nic neodpověděl, takže se Pilát divil.
41:15:6 O svátcích jim propouštěval jednoho vězně, o kterého žádali.
41:15:7 Ve vězení byl mezi vzbouřenci, kteří se při vzpouře dopustili vraždy, muž jménem Barabáš.
41:15:8 Zástup přišel Piláta požádat o to, v čem jim obvykle vyhověl.
41:15:9 Pilát jim nato řekl: "Chcete, abych vám propustil židovského krále?"
41:15:10 Věděl totiž, že mu ho velekněží vydali ze zášti.
41:15:11 Velekněží však podnítli zástup, ať jim raději propustí Barabáše.
41:15:12 Pilát se jich znovu zeptal: "Co tedy mám učinit s tím, kterému říkáte židovský král?"
41:15:13 Tu se znovu dali do křiku: "Ukřižuj ho!"
41:15:14 Pilát jim řekl: "A čeho se vlastně dopustil?" Oni však ještě víc křičeli: "Ukřižuj ho!"
41:15:15 Tu Pilát, aby vyhověl zástupu, propustil jim Barabáše; Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován
41:15:16 Vojáci ho odvedli do místodržitelského dvora a svolali celou setninu.
41:15:17 Navlékli mu purpurový plášť, upletli trnovou korunu, vsadili mu ji na hlavu
41:15:18 a začali ho zdravit: "Buď zdrav, židovský králi!"
41:15:19 Bili ho po hlavě holí, plivali na něj, klekali na kolena a padali před ním na zem.
41:15:20 Když se mu dost naposmívali, svlékli mu purpurový plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. Pak ho vedli v
41:15:21 cestou přinutili nějakého Šimona z Kyrény, otce Alexandrova a Rufova, který šel z venkova, aby mu ne
41:15:22 A přivedli ho na místo zvané Golgota, což v překladu znamená 'Lebka'.
41:15:23 Dávali mu víno okořeněné myrhou; on je však nepřijal.
41:15:24 Ukřižovali ho a rozdělili si jeho šaty; losovali o ně, co si kdo vezme.
41:15:25 Bylo devět hodin, když ho ukřižovali.
41:15:26 Jeho provinění oznamoval nápis: "Král Židů."
41:15:27 S ním ukřižovali dva povstalce, jednoho po jeho pravici a druhého po levici.
41:15:28 ---
41:15:29 Kolemjdoucí ho uráželi: potřásali hlavou a říkali: "Ty, který chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej post
41:15:30 zachraň sám sebe a sestup z kříže!"
41:15:31 Podobně se mu mezi sebou posmívali velekněží spolu se zákoníky. Říkali: "Jině zachránil, sám sebe z
41:15:32 Ať nyní sestoupí z kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to viděli a uvěřili!" Tupili ho i ti, kteří byli u
41:15:33 Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin.
41:15:34 O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: "Eloi, Eloi, lema sabachtani?", což přeloženo znamená: 'B
41:15:35 Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo stáli okolo: "Hle, volá Eliáše."
41:15:36 Kdosi pak odběhl, namočil houbu v octě, nabodl ji na prut a dával mu pít se slovy: "Počkejte, uvidíme, j
41:15:37 Ale Ježíš vydal mocný hlas a skončil.
41:15:38 Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů.
41:15:39 A když uviděl setník, který stál před ním, že takto skončil, řekl: "Ten člověk byl opravdu Syn Boží."
41:15:40 Zpozvdáli se dívaly také ženy, mezi nimi i Marie z Magdaly, Marie, matka Jakuba mladšího a Josefa, a
41:15:41 které ho provázely a staraly se o něj, když byl v Galileji, a mnohé jiné, které se spolu s ním vydaly do Ji
41:15:42 A když už nastal večer - byl totiž den přípravy, předvečer soboty -
41:15:43 přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával království Boží, dodal si odvahy, vešel k f
41:15:44 Pilát se podivil, že Ježíš už zemřel; zavolal si setníka a zeptal se ho, je-li už dlouho mrtev.
41:15:45 A když mu to setník potvrdil, daroval mrtvé tělo Josefovi.
41:15:46 Ten koupil plátno, sňal Ježíše z kříže, zavinul ho do plátna a položil do hrobu, který byl vytesán ve skáli
41:15:47 Marie z Magdaly a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl uložen.
41:16:1 Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby t
41:16:2 Brzy ráno prvního dne po sobotě, sotva vyšlo slunce, šly k hrobu.
41:16:3 Říkaly si mezi sebou: "Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?"
41:16:4 Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký.
41:16:5 Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděsily :
41:16:6 Řekl jim: "Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. H
41:16:7 Ale jděte, řekněte jeho učedníkům, zvláště Petrovi: 'Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám i
41:16:8 Ženy vyšly a utíkaly od hrobu, protože na ně padla hrůza a úžas. A nikomu nic neřekly, neboť se bály.
41:16:9 Když Ježíš ráno prvního dne po sobotě vstal, zjevil se nejprve Marii z Magdaly, z níž kdysi vyhnal sedm
41:16:10 Ona to šla oznámit těm, kteří bývali s ním a nyní truchlili a plakali.
41:16:11 Ti, když uslyšeli, že žije a že se jí ukázal, nevěřili.
41:16:12 Potom se zjevil v jiné podobě dvěma z nich cestou, když šli na venkov.
41:16:13 Ti to šli oznámit ostatním; ale ani těm nevěřili.

41:16:14 Konečně se zjevil samým jedenácti, když byli u stolu; káral jejich nevěru a tvrdost srdce, poněvadž nevěřili.
41:16:15 A řekl jim: "Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.
41:16:16 Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.
41:16:17 Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět démony a mluvit novými jazyky,
41:16:18 budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a
41:16:19 Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží.

onání tohoto věku."

hů."

ít v řece Jordánu.

ek jeho obuvi.

rybáři.

poslechnou ho."

im mluvit, protože věděli, kdo je.

ázal - jim na svědectví."

e zůstal venku na opuštěných místech. A chodili k němu odevšad.

dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel.

ho jsme ještě nikdy neviděli."

a ním.

řijich totiž mnoho mezi těmi, kdo ho následovali.

elníky a hříšníky?"

e hříšníky."

farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?"

, nemohou se postit.

a díra bude ještě větší.

r. Nové víno do nových měchů!"

něží, a dal i těm, kdo ho provázeli?"

edl ji, a jeho ruka byla zase zdravá.

ř všechno činí.

nony."

prve vyloupí jeho dům.

il se v ní a celý zástup byl na břehu.

šedesátinásobný i stonásobný."

Bylo jim odpuštěno."

zaseté.

upadají.

bez úrody.

i šedesátinásobnou i stonásobnou."

řídá.

ich stínu."

neme?"

ho zkrátit.

vrážu do moře a v moři se utopilo. Bylo jich na dva tisíce.

je rozumně; a zděsili se.

je nad tebou smiloval."

žláký zástup.

šlo to s ní stále k horšímu.

u pravdu.

žžuješ Mistra?"

opil tam, kde dítě leželo.

žk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama!
u nás?" A byl jim kamenem úrazu.

nohou na svědectví proti nim."

ch, a proto v něm působí mocné síly."

manželku svého bratra Filipa,

I celý nejistý, a přece mu rád naslouchal.

žky a významné lidi z Galileje.

"Požádej mě, oč chceš, a já ti to dám."

ra Křtitele."

mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst.

» učit mnohým věcem.

, aby je lidu předkládali. Také ty dvě ryby rozdělil všem.

» propustí zástup.

» šel dál kolem nich.

» vždy je.

» t byť jen třásně jeho roucha. A kdo se ho dotkli, byli uzdraveni.

» (pohárů, džbánů a měděných mis.)

» rukama?"

» ale kdo ode mne;

» (johu),'

» tit,

» mohlo se to však utajit;

aby je předkládali; oni je předložili zástupu.

nebude dáno žádné znamení."

te? Je vaše mysl zatvrzelá?

nu: "Dvanáct."

u: "Sedm."

"Vidiš něco?"

pokládají?"

it a po třech dnech vstát.

Boha, ale z člověka!"

isleduj mne.

n, zachrání jej.

Syn člověka, až přijde v slávě svého Otce se svatými anděly."

lovství, přicházející v moci."

byl proměněn před jejich očima.

ovi a jeden Eliášovi."

mrtvých.

io vytrpět a být v opovržení?

a nemůže mluvit.
by ducha vyhnali, ale nedokázali to."
ived'te ho ke mně!"
něl pěnu u úst.

pomoz nám."

di z něho a nikdy už do něho nevcházej!"

řech dnech vstane."

šech."

o, který mě poslal."
jsme mu, protože s námi nechodil."
t:

a krk mlýnský kámen a hodili ho do moře.
rukama do pekla, do ohně neuhasitelného.

rama uvržen do pekla.

l s oběma očima uvržen do pekla,

učil, jak bylo jeho zvykem.

ým patří království Boží.

co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?"

ti svého otce i svou matku!"

deš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!"

hatství!"

nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium,
í i polí a v přicházejícím věku život věčný.

ě opět svých Dvanáct a začal mluvit o tom, co ho má potkat:
vydají pohanům,

oč tě požádáme."

jsem křtěn?"
dete pokřtění.

nich velcí, utlačují je.

ié."
v, Bartimaios, slepý žebrák.

na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte!

Davidu. Hosanna na výsostech!"
lešel s Dvanácti do Betanie.

nenalezl nic než listí, neboť nebyl čas fíků.

stoly směnárníků a stánky prodavačů holubů;

ěho udělali doupě lupičů."
dšen jeho učením.

bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít.

„, vám odpustil vaše přestoupení.“

.

„stavěl strážní věž; pak ji pronajal vinařům a odcestoval.

.

„mít přece ohled.“

.

„chali ho a odešli.

„vení člověka, nýbrž učíš cestě Boží podle pravdy. Je dovoleno dávat daň císaři, nebo ne? Máme dávat, nebo nemáme?“

.

„o bratr a zplodí svému bratru potomka.“

.

„ojžíšovi řekl: 'Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův'?

„ptal se ho: "Které přikázání je první ze všech?"

!

„něho;

„řínášet Bohu oběti a dary.“

„kdo otázat neodvážil.

.

„m nepřátele pod nohy.“

„al.

„ích,

.

„ho.

„ří dávali do pokladnice.

„ěla být živa.“

„!“

10."

hlad. To bude teprve začátek bolestí.
ádcí a králi kvůli mně, abyste před nimi vydali svědectví.

no, to mluvte. Nejste to vy, kdo mluví, ale Duch svatý.

v Judsku, ať uprchnou do hor;

/ nebude.

to bylo možné.

ší konce nebe.

ráci a vrátnému nařídil, aby bděl.

se Ježíše Istí zmocnili a zabili ho.

ádobku pravého vzácného oleje z nardu. Rozbila ji a olej vylila na jeho hlavu.

u také o tom, co ona učinila."

Je chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?"
děte za ním,
dníky velikonočního beránka?'

lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil."

žím království."

ty mě třikrát zapřeš."

.

chceš."

u bdít?

do rukou hříšníků.

ozbrojený meči a holemi.
odvedte."

u ohně.

na udělaný."

svědčí?"

kými."

oukli do tváře.

okrhal kohout.

aje!"

dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš." A dal se do pláče.
ovi.

1.

ten, aby ho ukřižovali.
na kříž.

tavit,

zachránit nemůže.
křižování spolu s ním.

ože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?"

přijde-li ho Eliáš sejmout."

Salome,
Jeruzaléma.

Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo.

e, a ke vchodu do hrobu přivalil kámen.

to šly pomazat.

se.
tře, místo, kam ho položili.
řekl."

démonů.

řekli těm, kteří ho viděli vzkříšeného.

azyky;
uzdraví je."